REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ:
În Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppeliks Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. În Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

(Număr de Duminecă 15)

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 81.—Anul LXIII. **Brașov, Duminecă 9 (22) Aprilie.** **1900.**

Din causa sfintelor sërbătorĭ ale Pascilor, ḑiarul nu va apăré până Miercurĭ séra.

Pascile.

Nu este ḑi mai mare și mai gloriósă în șirul sërbătorilor creștinătății, ca ḑiua învierii. Ea ne arată dumneḑeéscă icónă a Mântuitorului, care a suferit pentru binele omenimii, pentru înălțarea ei la o viață ridicată peste poftele și patimile josnice; la o viață care së țintéscă, prin curățenia ei, la tot ce e mare, frumos, adevërat și plăcut lui Dumneḑeu; la o viață plină de iubire și de lăpëdare de sine, care se conducă pe muncitor cu pașĭ sigurĭ și neșovăitorĭ, ferindu-l de ispitele deșertăciunilor lumescĭ, la ținta adevëratei fericirĭ.

Simbolul învingerii Fiului omului asupra morții, ce a trebuit s'o îndure la poruncа Tatălui sëu din ceriu după îndelungate suferințe și pătimirĭ pentru binele omenimii și pentru iertarea pëcatelor ei, acest simbol sfânt este isvorul nesecat, din care tot omul, cu credință și cu dragoste către semenii sëi și către Dumneḑeu, își alină suferințele și-șĭ ia putere și încredere nouă în destinul sëu.

Cu inima plină de speranță și de încredere își îndreptă și creștinii românĭ din rësărit la sërbătórea învierii privirile lor către Atotputernicul diriguitor al sorții popórelor, carĭ tóte, orĭ cât de mare ar fi învălmășala nëcazurilor și luptelor prin carĭ trebue së trécă, au pe acest pëmênt o menire, ce trebue së și-o împlinéscă fiecare din ele.

Privind în jurul nostru, vom găsi, că décă vr'un popor are astăḑĭ lipsă de încredere în puterile sale și în menirea sa, de curagiu și de tăria în luptă contra relelor și pericolelor ce'l împresóră, acesta este poporul român. Nicĭ-odată timpul și împrejurările n'au pretins dela noi Românii ca și aḑĭ statornicia și credință nestrămutată în isbênda causei sfinte și drepte pentru care suferim și luptăm.

Nu sunt numai nëcazurĭ și lipse trecëtóre, carĭ ne muncesc și ne chinuesc, ci este urgia asupririlor și prigonirilor, ce ne apasă. Er lupta nóstră curge pentru bunurile cele mai scumpe ale nóstre, pentru limbă, moravurile și datinele nóstre strămoșescĭ, pentru ființa nóstră de popor românesc, care e rênduit dela Provedință së-șĭ împlinéscă și el cu cinste chemarea sa în acéstă împërățiă de popóre.

Icóna măréță a învierii aduce sufletului amărît mângâiere și îmbărbătare.

Și avem lipsă de mângâiere și de îmbărbătare. Căcĭ de vom asemëna vremile de astăḑĭ cu cele de acum cincĭ-ḑecĭ de anĭ, ba chiar cu cele dela începutul veacului, de care ne despărțim, vom găsi că mult a înaintat poporul nostru și că sórtea lui s'a îmbunătățit simțitor în multe privințe, dér pentru aceea pericolele ce-l amenință aḑĭ nu sunt mai micĭ ca odinióră, ba sunt neasemënat mai marĭ, decât le socotim noi cu mintea nóstră de tóte ḑilele.

Nu trebue së se uite, că amarul asupririi, ce o suferim aḑĭ, nu se datéză numai de un an séu de vr'o câțĭ-va anĭ, ci de ḑecĭ de anĭ, în care timp asuprirea a tot crescut, contrarii noștri s'au tot întărit, éforțele nóstre de resistență s'au slăbit. Nu trebue së uităm disproporția mare între puterea crescêndă a agresorilor și năvălitorilor și puterile nóstre de apărare, slăbite prin loviri le și atacurile dese și nemilóse ale lor.

E trist și părăsit Românul aḑĭ în vechia sa patriă, și împresurat cum este din tóte părțile, nu póte spera și nu se póte răzima pe alt ajutor, decât i-l dă propria sa putere, propria sa iubire de jertfă și propriul sëu curagiu.

Din norocire încă e viuă și tare înrădëcinată în inima lui credința în viitorul sëu, în învingerea causei sale sfinte naționale. O dovadă tare și mult îmbucurătóre ne dă pentru acéstă brava nóstră junime, care, cu tóte neajunsurile isvorîte din situațiunea asuprită și umilită a poporului, păstréză neatinsă în inima ei nobilă scumpul ideal, de care s'au condus marii și generoșii luptătorĭ pentru libertatea și drepturile ei. Ne dau dovadă acei bărbațĭ vrednicĭ din sînul nostru, carĭ înțeleg datoria lor națională de a-se jertfi pentru binele și mântuirea generațiunilor viitóre; carĭ se mulțumesc cu puțin pentru persóna lor și nu se lăcomesc la favorurile trecëtóre, ce li-se oferă adese-orĭ bucuros de către adversarĭ, numai ca së le închidă gura și së-i facă së renunțe la lupta pentru apërarea marilor bunurĭ naționale.

Și cine nu va recunósce, că tocmai acum — când dușmanii se pregătesc së ia cu asalt cetățuia naționalității nóstre, ispita umblă mai întețit ca orĭ și când din casă în casă, la preot și la dascăl în formă de ajutóre și de întregirĭ de salarii și la ceilalțĭ în chip de promisiunĭ de demnitățĭ, distincțiunĭ, deputății și de tot felul de favorurĭ marĭ și micĭ — avem cea mai mare și urgentă trebuință de bărbațĭ cu abnegare, cu cumpët, cu modestiă în viața lor privată, carĭ pretutindenĭ și pe tóte terenele së se facă apërătorii pe cât de înfocațĭ și consciențioșĭ, pe atât de desinteresațĭ ai causei mult amenințate a poporului.

Së nu ne ametim noi înși-ne cu speranțe deșerte. Nimic nu se va face și nu se va puté câștiga în favorul nostru fără de lupte noue, fără de îndoite jertfe și stăruințe din partea nóstră. Er cum am fi noi în stare së aducem aceste jertfe și së purtăm aceste lupte și mai departe, décă și numai o clipită bărbații noștri ar șovăi și ar sta pe gândurĭ, că óre së se espună, orĭ së caute așĭ mântui pielea.

La doi domnĭ nu se póte servi de-odată. Orĭ suntem pëtrunșĭ de datoria națională, ce ni-se impune în aceste momente, cele mai grele în istoria poporului nostru: și atuncĭ n'avem së ne mai pierdem vremea cu chibzuirĭ cum am puté së împăcăm capra cu varza, și së ne punem pe lucru și së căutăm înainte de tóte a face pace și rênduială în mijlocul nostru; orĭ am vré și nu am vré së întrăm în foc: și atuncĭ mai bine și mai cinstit lucru ar fi, së ne dăm cu totul la o parte, și së lăsăm poporul nostru së-șĭ vadă el singur, cum va puté și cum va sci, de nëcazul luĭ.

Ne va feri înse Dumneḑeu de o întêmplare ca cea din urmă. Mult rëu ni-au adus contrarii noștri naționalĭ. Multe s'au greșit și s'au pëcătuit și în sînul nostru, ca së ajungă lucrurile aci unde sunt aḑĭ. Dér viuă e încă consciința națională în popor, viuă și puternică este dorința luptătorilor, de a se vedé érăși întrunițĭ și raliațĭ într'un singur mănunchiŭ în fața redutelor inimice.

Acésta se va întêmpla, va trebui së se întêmple, căcĭ tare și nestrămutată este credința poporului nostru în menirea sa și în învingerea dreptății sale.

Christos a înviat! frațĭ Românĭ din tóte uaghiurile. Fiă, ca Pascile acestea së reînvie bărbăția strămoșéscă în inimile nóstre și së aprindă în ele cu nouă putere dorul de luptă pentru esistența nóstră națională!

Revista politică.

Măritul praznic al Învierii, acésta luminósă și sfântă ḑi, află popórele lumii în cea mai mare fierbere.

Nu mai departe, decât în țéră la noi, luptă și ér luptă decurge între **asupriți și asupritorĭ**, cei dintâiŭ apërându-șĭ limba, naționalitatea și drepturile firescĭ, cei de ai doilea nisuind së li-le nimicéscă și së le pregătéscă astfel mormêntul pieirei lor naționale. Dér nu numai pentru o sémă de ómenĭ și o sémă de popóre și-a vërsat Mântuitorul sângele sëu pe cruce. Și l'a vërsat pentru toțĭ, ca toțĭ së se mântuéscă, micĭ și marĭ, slabĭ și tarĭ, unii din pëcatele nelegiuirii, alții din jugul sclăviei, — căcĭ de n'ar fi așa, atuncĭ popórele micĭ și slabe n'ar mai avé garanța vieții lor naționale, Golgota suferințelor lor ar fi vecĭnică, și speranța emancipării lor ar fi o nebuniă.

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Crainicul primăverii.

Vêntule, voinic pribeag,
Șeḑĭ puțin la noi pe prag,
Spune-ne de dragul cui
Bațĭ pustiul câmpului,
Și ce parĭ așa 'ngrijat,
Vêntule, eștĭ fermecat?...
— Eu sunt crainic și 's grăbit
Și n'am vreme de vorbit,
Sunt ursit s'alerg mereu
Së spui lumii 'n drumul mieu,
Că din fund de rësărit
Mândră fată s'a pornit
Și cu florĭ s'a 'mpodobit:
La sîn blânde lăcrămióre,
Ghiocei la cingëtóre,
În cosițe viorele,
Pe cap cunună de stele,
Și-are ochii marĭ, seninĭ
Și-i frumósă... së te'nchinĭ. —
Ci că vine drept din rai
Cu cântărĭ și cu alai;
Calea ei e numai florĭ,
Șópte de privighetorĭ,
Er prin locurĭ mai pustii
Cântece de ciocârlii.
Dér ce stau de 'ndrug mereu
Par' c'așĭ fi de capul meu,
Și-așĭ mai sta..., dér më grăbesc
Cerul së-l înveselesc
Și de norĭ së-l limpeḑesc.
Voi eșiți-i colea'n drum
C'o së vie acum... acum
Së vë scape și pe voi
De obidă și nevoi . . . . .

De pe deal doina doinesce
Și de dor se prăpădesce,
Er spre séră de din vale
Fluerașul cântă-a jale,
Plânge părăiașu 'n cale...,
Buciumul suspină 'n séră
Tóte.. tóte plâng pe afară,
Plâng de dor de primăvară.
Ea e leacul chinului,
Iubita pribeagului,
Miresa sëracului
Sóre dulce și iubit
Pentru'n suflet pustiit.

* * *

Primăvară... primăvară
Dă și pe la noi prin țéră,
Curăță ceriul de norĭ
Buruiana dintre florĭ,
Cu privirea ta cea sfântă
Lacrimile ni-le svêntă!
Primăvară trecĭ hotarul
Că ne-a potopit amarul,
Adu-ne ḑile mai bune;
Prin văi buciumul së sune,
Codrul umple-l de cântărĭ
Inima de desmierdărĭ,
Së ne mângâem cu ele
Că ni-e dor de floricele,
Căcĭ până și prin grădinĭ
Te 'mpedecĭ de mărăcinĭ.

Sân-Petreanul.

Legendă.

Soției mele.

I.

Odinióră s'a 'ntêmplat,
În vremile străbune:
Nunteau sătenii într'un sat,
În ce loc, nu se supune.
Miresa — 'naltă, arătósă,
Șeḑênd în carul ei gătit —
Era atâta de frumósă,
Cum nu s'a pomenit.

Er' mirele — frumos, ca ea,
Voinic la 'nfățișare —
Cu ce mândria 'mi-o 'nsoțea
P'un cal zglobiu călare!
Eșise-o lume së-i privéscă
În drumul lor către altar,
Și toțĭ ḑiceau uimițĭ: „Trăéscă!
Păreche-așa... mai rar!“

Dér' când mulțimea de nuntașĭ,
La tei în deal sosită,

Din cele ce s'au petrecut sĕptĕmâna acésta **înăuntru** remarcăm svonul, ce tot mai mult se lăţesce prin ţéră, că la tómnă se vor face *alegerĭ nouĕ dietale.* Din cercurile guvernului n'a transpirat până acum nimic în privinţa acésta, dér tocmai tăcerea lor se ia ca o dovadă, că nicĭ ómenii, carĭ stau aprópe de guvern, nu se mai îndoesc în aceea, că nouele alegerĭ dietale nu stau tocmai departe.

*

Cea mai nouĕ scire, ce vine **din Austria** este, că guvernul Koerber a pregătit deja proiectul de lege pentru *regularea dreptului de limbă* şi în cea mai de aprópe şedinţă îl va presenta camerei. Scirea acésta nu se comunică numai din Viena, ci şi din Praga cu adausul, că mai sunt neresolvate numai câte-va decisiunĭ, carĭ vor fi aduse înaintea conferenţei de înţelegere.

*

Din tóte câte se petrec însĕ înăuntru, nimic nu preocupă aşa de mult spiritele, ca **visita monarchului nostru la Berlin.** Când pentru întâiaşĭ dată s'a sciut despre călĕtoria acésta, tótă lumea se întreba: ce însémnă óre visita la Berlin a bĕtrânului monarch? Cercurile oficióse s'au grăbit a linişti spiritele şi a da de veste în tóte părţile, că nu póte fi vorba aicĭ de politică, ci de un simplu act de bună cuviinţă, ce-l face Majestatea Sa faţă cu împĕratul Germaniei, care în diferite rêndurĭ l'a visitat acasă la dênsul.

*

Dér lumea e totdéuna bănuitóre şi caută esplicărĭ la tot felul de paşĭ, ce se fac de către domnitorii statelor. Cu atât mai vêrtos caută acum, când e vorba de întêlnirea a două capete încoronate din două state puternice ale Europei centrale. Mare sensaţiă face tocmai acum cele ce le scrie una din foile ungurescĭ apropiate de guvern, „Bud. Hirlap", care în numĕrul sĕu mai nou afirmă cu cea mai mare hotărîre, că **întêlnirea dela Berlin** stă *în legătură cu evenimentele, ce se pregătesc* **în Balcanĭ** şi cu turburările, ce tot în mai mare mĕsură se ivesc în rĕsăritul Europei. Mişcările din peninsula Balcanică, — scrie numita fóiă — purtarea ciudată a Bulgariei prin convenţiile ei financiare şi militare cu Rusia şi pregătirea proclamării de regat a Bulgariei, trebue sĕ dea de gândit în Constantinopol, Bucurescĭ, Belgrad, Budapesta şi Viena. Afară de acésta Mohamedanii albanesĭ s'au conjurat sĕ-şĭ apere patria străveche, sĕ-şĭ susţină independenţa faţă cu Slavii, Grecii, Austriacii şi Italienii; apoi Bulgarii şi Sêrbii se bat în Ipec şi Ueskub şi autorităţile turcescĭ nu pot face ordine, aşa că pentru posesiunea Macedoniei şi pentru susţinerea Turciei, încurênd póte sĕ isbucnéscă flacăra rĕsboiului în Balcanĭ. La tóte acestea, dice „B. H", Rusia pune fitilul şi ea îl va şi aprinde, de aceea primejdia e cu atât mai mare. Ér pentru asta împĕratul-rege merge la Berlin şi tot pentru asta a trebuit sĕ se construéscă în mare grabă căile ferate militare în Bosnia, căcĭ Bosnia este basa strategică a politicei orientale a monarchiei.

Articulul fóiei ungurescĭ a produs pretutindenĭ sensaţiă, mai ales în cercurile politice din Viena şi Budapesta.

*

Intr'aceea tot mai mult prinde aripĭ faima, că **Rusia** vré sĕ folosésca încurcătura, în care se află **Anglia** în Africa de miadă-dĭ, pentru a da acesteia loviturĭ simţite în Asia orientală şi în Afganistan. S'a şi scris în dilele din urmă în câte-va foi marĭ europene, că Rusia s'ar purta pe de-oparte cu gândul de-a provoca pe Anglia sĕ sisteze în timp de 8 dile rĕsboiul contra Burilor, căcĭ la din contra va trimite sumedenia de trupe în *Afganistan.* De altă-parte se dice, că Rusia concentréză o flotă puternică în apele Asiei orientale în vederea viitórei descompunerĭ a imperiului chines. Incât pentru Afganistan mai trebue sĕ spunem, că emirul Abdur Raman începe a-se rupe de Anglia, dându-se pe partea Rusiei. Asta s'a vĕdut dintr'o scrisóre a lui, publicată într'un diar englez, în care emirul dice, că acum a trecut timpul vorbelor şi a urmat timpul faptelor.

Ĕtă dér cum iţele încep a-se încurca în tóte părţile, încât fórte uşor póte sĕ se întemple, ca flacăra rĕsboiului din Africa de miadă-dĭ sĕ amenințe cu o conflagraţiă generală.

*

O discuţiă fórte interesantă a fost alaltăerĭ în **adunarea representanţei oraşului Berlin** cu prilegiul desbaterei unei propunerĭ a consiliului, prin care cere un credit de 50,000 mărcĭ pentru înfrumseţarea stradelor din incidentul visitei monarchului nostru la curtea germană. Erau de faţă aprópe toţĭ membrii comunităţii şi galeriile erau pline. Venind rêndul la desbaterĭ, socialistul *Singer* a ţinut o vorbire înflăcărată în contra propunerii de a-se vota creditul cerut. El dise, că Majestatea Sa Francisc Iosif nu este óspele oraşului, ci óspele împĕratului, ér cel-ce vré sĕ priméscă óspeţĭ, sĕ pórte şi cheltuelile, căcĭ nu se cuvine, ca astfel de cheltuelĭ sĕ fie scóse din buzunarele altora. — Lui Singer i-a rĕspuns liberalul *Sachs* dicênd, că rĕu ar face representanţa, décă n'ar vota creditul, vorba fiind de primirea capului încoronat al unui imperiu, cu care Germania stă în raport de alianţă. — S'a ridicat érăşĭ *Singer*, dicênd, că décă cestiunea se judecă din partea acésta, atuncĭ el şi ai lui trebue sĕ se pună pe gândurĭ, décă un oraş german ca Berlinul póte sĕ facă ovaţiunĭ domnitorului unei ţĕrĭ, în care Germanii de anĭ de dile sunt asupriţĭ şi ameninţaţĭ cu nimicire. — In fine luă cuvêntul primarul *Kürschner*, care apĕră, firesce, propunerea consiliului şi la fine, rĕspundênd lui Singer dise, că domnitorul acelui stat, care se pregătesce a merge la Berlin, este sprijinitorul causei Germanilor de sub sceptrul sĕu. — La fine propunerea a fost votată cu mare majoritate.

Rĕsboiul dintre Burĭ şi Englesĭ.

Pe câmpul de luptă nu s'a întêmplat în dilele din urmă ceva mai de însemnătate.

Starea în care se află armata lui Roberts, este tot aceaşĭ: stă la Bloemfontein, în neputinţă de a-se smulge de acolo, par'că i-ar fi legat cineva picióréle.

Slăbiciunea armatei englese o arată mai bine faptul, că sunt deja trecute douĕ sĕptĕmânĭ de când garnisóna englesă din *Wepener* este împresurată de Burĭ, şi cu tóte ajutórele trimise în liberarea acestui orăşel, situat la marginea rĕsăriténă a statului Oranje, Englesii tot n'au ajuns sĕ facă vr'o ispravă.

Burii au ocupat posiţiunĭ însemnate în partea rĕsăriténă a statului Oranje pe şira de munţĭ de acolo, mai ales la Zwartzkop, şi de aicĭ operéză ei în tóte direcţiunile. De aicĭ au trimis trupe la Dewetsdorp, unde au reţinut înaintarea avangardelor lui Roberts; de aicĭ au îndreptat ei atacul contra liniei ferate Capland şi tot aicĭ s'au retras, când au prins la Reddersburg cele 5 companiĭ englese.

Trupele, ce le trimite Roberts, ca ajutătóre, nu pot pĕtrunde prin aceştĭ munţĭ, şi chiar armata dela miadă-dĭ de sub conducerea lui Brabant, nu va puté sĕ facă o retragere şi sĕ se unéscă cu grosul armatei lui Roberts.

Spinarea muntelui acestuia se întinde până la Ladybrand, ér Burii, orĭ când le vine plăcerea, pot sĕ se retragă de aicĭ în posiţiunile lor dela miadă-nópte.

Dér Burii nu se retrag, şi împrejurarea acésta e o dovadă, că ei nu se tem de loc de înaintarea lui Roberts, deşi cei din Londra aşteptau, ca pe la finele acestei sĕptĕmânĭ Englesii sĕ iese din amorţélă şi sĕ apuce încătrova înainte.

Insĕ e greu. Tocmai acum s'a început în Africa de miadă-dĭ o iérnă aspră; soldaţii englesĭ n'au uniforme de iérnă, din care pricină mii şi mii din ei zac bolnavĭ.

*

Intr'aceea deputaţiunea Burilor, care a plecat în Europa sĕ stăruéscă pentru pace, a ajuns pe la începutul sĕptĕmânei în Haga, unde a fost primită cu căldură. Din Haga voia sĕ plece la Berlin, însĕ de-acolo i-s'a dat de veste, că n'are ce căuta, căcĭ Germania nu vré sĕ se pună rĕu cu Anglia de dragul Burilor. In urma acésta deputaţiunea va merge la Paris. Ĕtă, aşa sciu cei marĭ şi tarĭ sĕ sprijinéscă pe cei micĭ şi slabĭ!

O telegramă din Haga spune, că din celea-ce li-a audit din gura bărbaţilor conducĕtorĭ olandesĭ, deputaţiunea Burilor şi-a câştigat convingerea, că nu póte avé nicĭ o speranţă la o intervenire a puterilor europene şi că în urma acésta drumul ei pe la Paris, Petersburg etc. este numai o cestiune de formă.

*

Tóte semnele arată dér, că rĕsboiul acesta va continua încă mult timp. Vor trece şi Rosaliile, ba póte se va împlini anul, şi Roberts tot nu va da în Pretoria banchetul promis ofiţerilor strĕinĭ ataşaţĭ. N'ar fi, deu, nicĭ o pagubă; dinpotrivă, toţĭ amicii libertăţii trebue sĕ se bucure când vĕd cum pedepsesce Dumnedeu un neam de ómenĭ, care s'a ridicat ca un bandit sĕ ucidă naţionalicesce un popor mic, dér brav, care îşĭ iubesce limba şi legea, libertatea şi neatêrnarea mai mult decât viaţa. Căcĭ ce alta face Anglia, décă nu aceea ce face şi banditul: fără a întreba ce şi cum, ridică arma sĕ te sdrobéscă, décă nu-i daĭ tot ce ai. Unde trebue o mai mare sĕlbătăciă şi barbariă, decât acésta? De când omenirea a trecut din starea drep-

---

Pe pórta sfântului locaş
Intra înşiruită,
Cu chiote 'nveselitóre
Şi 'n sunet vesel de viorĭ:
Pe drum dinspre apus de sóre,
Veniau doi călĕtorĭ.

Întâiul: mai puţin înalt,
Unchiaş cu barba sură;
Mai falnic însĕ celalalt,
Mai tinĕr: la statură
C'un rege-avé asĕmĕnare,
La chip c'un sóre luminos...
Erau — umblând prin lumea mare —
Sân-Petru cu Christos.

Ei vin cu paşĭ încetinei,
Spre-alaiu înaintéză;
Şi nu departe, subt un tei,
La umbră se aşédă.
Ér' Petru: „Dómne!" prinde-a dice
„Miresei bine ce-i şedea!
Şi mirele, vĕduşĭ, ferice
Din ochĭ cum o sorbea?...".

Christos dădu din cap: „Vĕduĭ.
Dér' séra pân' sĕ vie,
In plâns se va preface-a lui
Nespusă veselie.
Mirésa dór' un cias mai are,
Sĕu douĕ, cel mult, de trăit:
O va găsi făr' de suflare
Al sórelui sfinţit"...

„Se póte?... Cum?"... — „De! Cel
[de sus,
Ce totul stăpânesce,
Hotar vieţilor a pus:
Le curmă când voesce"...
Sân-Petru se 'noră la faţă.
— „Amar de ea!... Ce nenoroc!...
Sĕ scape, biata, cu viĕţă
Nu este chip — de loc?"...

— „Dór' unul singur. Cineva
De-o vré sĕ-i dăruéscă
O parte din viĕţa sa:
Ea o sĕ mai trăéscă
De-acum atâţia anĭ, cu bine,
Câţĭ anĭ în dar va fi primit"....
Sân-Petru-'şĭ mai veni în sine.
— „Fii, Dómne, preamărit"....

II.

Pe drumul larg un om trecea,
Cu pĕrul alb ninsóre,
Şi gârbov, slab, — abia-şĭ trăgea
Truditele-i picióre,
Oftând: „Nicĭ casă n'am, nicĭ masă;
Prin lume rătĕcesc pribeag.
O! daţĭ, ce inima vĕ lasă,
Daţĭ bietului moşneag!"...

În zdrenţe el era 'mbrăcat,
Şi-aşa de supt la faţă,
Încât... din morţĭ părea sculat...
„Sĕrmanul!... Ce viĕţă!"...
(Sân-Petru 'n gândul lui socóte)
„Ăst moş, spunêndu-i cum şi cei,
Ar dărui miresei, póte,
„Cu drag din anii sĕi.

Dér' d'unde, biet, sĕ dee, când
Pe ducă e la rêndu-i?
Un an, e mult, de-o fi avênd!"
Urmă tot el în gându-i.
Christos îi înţelese gândul.
— „Te mint obrajii galbenĭ, secĭ:
„Unchiaşul, pân' sĕ-i vină rêndul,
Mai are anĭ — trei-decĭ!"...

— „Atuncĭ... mirésa a scăpat!"...
Din graiŭ Sân-Petru dise.
Şi hai la moş ne-'ntârdiat.
'I-a spus tot ce-audise,
Apoi: — „Găsescĭ cu cale óre?
(Mi-l întrebă), escĭ mulţumit?
Ea astădĭ — în a vêrstei flóre —
Sĕ-şĭ dea al ei sfîrşit!

Ér' tu, în grópă c'un picior
Şi c'un picior afară,
Sĕ-ţĭ mai tîrăscĭ tânguitor
A vieţei grea povară:
Trei-decĭ de anĭ!... Audĭ creştine?....
Trei-decĭ tu de trăit mai ai!
Din ei o parte nu-i mai bine
Miresei ca sĕ-i daĭ?

Ai mai scurta din drumul greu
Spre locul cel de pace,
Şi unde puĭ — prin darul tĕu —
Pomana ce 'ţĭ-ai face
Cu bieţii mirĭ!... „Moşnegul cată
Mirat la Petru, ochi-i stinşĭ
Şi făr' de vlagă altă-dată,
Acum luceau aprinşĭ.

— „Sĕ dau din anii mei, dicĭ?....
[Cum?...
Făptura cea mai mică,
Un verme tîrîtor pe drum,

tului pumnului, în starea dreptului fiă-căruia la esistenţă, nu s'a mai pomenit barbariă mai mare ca acesta.

Dér Anglia póte va sugruma în cele din urmă pe Burĭ, căcĭ e mare şi tare. Mâna ei însĕ va rĕmâné pătată pentru vecii-vecilor, pe când Burilor li-se va înscrie în cartea némurilor cea mai frumósă pagină, căcĭ rar un popor, care sĕ fi dat dovedĭ de atâta răbdare, statorniciă, jertfă de sine şi eroism, ca Burii în lupta neegală cu tigrul engles.

Dela Academia românâ.

Premiile Academiei. Scim, că Academia încă în sĕptĕmâna a doua a sesiunei sale a acordat un premiu d-lui Dr. Ioan *Neagoe* pentru studiul sĕu asupra Pelagrei.

Asemenea Academia Română a acordat un premiu d-lui A. C. *Cuza* pentru studiul sĕu despre „Poporaţiunea nóstră".

In şedinţa sa de Joi, cu care şĭ-a închis sesiunea de primăvară, Academia a acordat următórele premii: D-lui A. *Vlăhuţă*, premiul Năsturel-Herescu de 4000 lei, pentru lucrarea sa „Clipe de linişte". Din premiul Adamaki s'au acordat următórele sume pentru publicaţii: Părintelui Zahariă *Boiu*, din Sibiiu, 1500 lei pentru lucrarea sa „Seminţe din agrul lui Christos"; d-lui I. *Găvănescu*, 1000 lei pentru volumul Pedagogiei; d-lui *Maxim*, preşedintele tribunalului din Iaşĭ, 1000 lei, pentru cartea „Critica sistemului Probelor."

*

Academia Română a primit anul acesta următórele volume-manuscrise: dela părintele Andreiu Ghidiu, protopop al Caransebeşului „octoich slavon", scris pe pergament din seculul XIII, avênd 162 foi, şi „Ceaslov şi octoich" scris în românesce din 1693 şi 1695 de Vasilie Sturdza, Moldoveanul Dascălul, la mânăstirea Plosca; dela d-l architect A. Lecomte du Nouy „Invĕţătura şi povĕţuirea spre folosul zugravilor."

„Tâlmăcirea după Eremiile lui Panselin şi Teofan", care e un manuscris de mare însemnătate din seculul XVIII şi „arheological Researche in Palestine The Jears 1873—1874" de C. Clermant-Jauneau vol. I Londra 1899.

Sĕrbarea Pascilor în Bucurescĭ.

Etă programa pentru serbarea sfintelor Pascĭ şi a dilelor de 7 Aprilie, aniversarea nascerii Majestăţii Sale Regelui şi 8 Aprilie, aniversarea proclamărei Majestăţei Sale ca domnitor al României.

7 Aprilie: In séra de Vinerea mare, la órele 7 jum. s'a oficiat la biserica Mitropoliei serviciul divin, obicĭnuit în acéstă săntă di. Au asistat al acéstă ceremoniă: consiliul de miniştri, Casa civilă şi militară a Regelui şi Reginei şi a Principelui şi Principesei României, înalţii funcţionarĭ ai statului şi oficerii generalĭ şi superiorĭ din garnisónă. Detaşamente din diferite corpurĭ ale garnisónei au stat înşiruite în curtea Mitropoliei în tot timpul ceremoniei ocolirei sântului Epitaf. Ţinuta a fost de doliu, adecă: pentru civilĭ, frac, cravată şi mănuşĭ negre; decoraţiunĭ, Marile crucĭ fără cordon. Pentru militarĭ, ţinuta de ceremoniă (oficerĭ, generalĭ tunica cu gulerul roş): decoraţiunĭ Marile crucĭ, fără cordon.

In *Sâmbăta Pascilor* la órele 12 din nópte, se va oficia serviciul divin pentru învierea Mântuitorului. Momentul când I. P. S. S. Mitropolitul Primat esclamă: *Christos a înviat!* se va anunţa capitalei prin 101 tunurĭ de pe délul Spirei.

La sfêrşitul sântei Liturghii (atât în capitală, cât şi în judeţe) se va celebra un Te-Deum pentru dilele de 7 Aprilie, aniversarea nascerei M. S. Regelui, şi 8 Aprilie, aniversarea proclamărei Majestăţei Sale ca domnitor al României.

La aceste ceremonii vor asista: Consiliul de miniştri, Casa civilă şi militară a MM. LL. Regelui şi Reginei şi a AA. LL. RR. Principelui şi Principesei României, înalţii funcţionarĭ ai statului şi oficerii generalĭ şi superiorĭ din garnisónă.

O gardă de onóre, cu musică, va sta în faţa Mitropoliei în timpul ceremoniei Sântei Invierĭ.

Ţinuta va fi de galǎ, adică: pentru civilĭ, frac, cravată şi mănuşĭ albe; decoraţiunile în formă regulamentară, Marile crucĭ cu cordon; pentru militarĭ ţinuta de ceremoniă.

SCIRILE DILEI.

— 8 (21) Aprilie.

Plecarea Suveranilor românĭ. După cum se anunţase, Suveranii românĭ au părăsit capitala, mergênd, ca de obiceiŭ, sĕ petrécă o lună de primăvară pe ţĕrmii Adriaticei, la Abbazia. Majestăţile Lor Regele şi Regina sunt însoţite anul acesta de familia română princiară; A. S. R. principesa Maria cu micile principese, va pleca peste câte-va dile dela Coburg sĕ întâlnéscă curtea română la Abbazia. Suveranii şi principii românĭ au plecat Miercurĭ diminéţa din Bucurescĭ, fiind întêmpinaţĭ la gară de miniştri, de membrii corpului diplomatic, de metropolitul-primat, de membrii Academiei române, de generalĭ etc. Trenul a fost condus de directorul general al căilor ferate. D-l I. C. Grădişteanu, ministrul lucrărilor publice, a însoţit pe Maj. Lor până la Verciorova. Vinerĭ la órele 6 d. a. Regele, Regina, prinţul Ferdinand şi micul principe Carol au sosit la Abbazia, însoţiţĭ de contele L. Szapary, guvernatorul din Fiume. La Abbazia au fost primiţĭ de către marele duce şi marea ducesă de Luxenburg, de consiliul comunal şi de către d-l Taliani, primarul oraşului. Un public numĕros se afla în port la sosirea familiei regale române. Când a intrat vaporul în port, a fost salutat cu salve de tun şi musica a cântat imnul naţional românesc. Intre cei ce au întêmpinat pe Maj. Lor, se aflau şi mai multe dame române din societate, carĭ au oferit buchete Reginei. Familia regală română a fost aclamată călduros de public pe tot drumul, ce duce la vila Angiolina.

Distincţiunĭ. In urma raportului ministrului cultelor şi instrucţiunei publice, Dr. C. Istrati, M. S. Regele României a conferit d-lui *Tache Ionescu*, ministrul financelor, medalia „Rĕsplata muncei" cl. I. pentru învĕţămêntul primar. Aceeaşĭ medaliă a conferit'o Maj. Sa şi d-lui *B. P. Haşdĕu.* — Contele Angelo de *Gubernatis* a fost decorat cu ordinul „Coróna României" în gradul de mare oficer.

Pascile catolice din anul acesta, luate strict după călindarul astronomic, au fost serbate la dată falsă. Conform calculărei alexandrine, Pascile au sĕ se serbeze în prima Duminecă, ce urméză după equinocţiul de primăvară. Décă luna plină cade pe di de Duminecă, Pascile au sĕ se serbeze Dumineca viitóre. Anul acesta însĕ s'a întêmplat casul curios, că luna plină a fost între Sâmbătă şi Duminecă, aşa că după calculul corect astronomic, Pascile ar fi trebuit sĕ se serbeze în Europa cu o sĕptĕmână mai târdiu, decât în America. Anume, în Berlin, prima lună de primăvară a fost în 15 Aprilie la 1 óră 56 minute diminéţa, în Paris la 1 óră 11 minute, în Roma la 1 óră 52 minute, în Lissabona la 25 minute după miedul nopţii, aşa că în întréga Europă prima lună plină de primăvară a fost în 15 Aprilie. In New-York însĕ luna intrase în fasa lunei pline deja Sâmbătă la 7 óre 54 minute. Astfel în Europa Pascile ar fi trebuit sĕ se serbeze la 22 Aprilie (prima) Duminecă *după* luna plină) şi atuncĭ orientalii aveau Pascile de-odată cu apusenii, ér în America la 15 Aprilie. Călindarul bisericei apusene a fixat însĕ diua de 15 Aprilie ca sĕrbătóre a Pascilor pentru întrégă lumea catolică.

Inaintărĭ în armata română. La propunerea consiliului de miniştri Maj. Sa Regele Carol a înaintat *la gradul de general de divizia* pe d-l general de brigadă *Iacob Lahovary*, actualul ministru de rĕsboiŭ. Pe diua de 7 Aprilie au fost înaintaţĭ în armată prin decrete regescĭ: *la gradul de general de divizia*: d-l general de brigadă *Poenaru Constantin*, şeful marelui stat major al armatei; d-l general de brigadă *Băicoianu Sergie*, inspector general al cavaleriei; d-l general de brigadă *Iarca Leonida*, comandantul corpului IV de armată. *La gradul de general de brigadă*: d-l colonel *Leon Alexandru*, comandantul brigădii a IV-a de infanteriă; d-l colonel *Manu Ión* din statul major regal; d-l colonel *Gramaticescu* George, comandantul brigădii I de artileriă şi d-l colonel *Şomănescu Ión*, şef de stat major al corpului II de armată.

Pentru masa studenţilor românĭ din Braşov au mai intrat următórele contribuirĭ:

Pe lista Nr. 131 (colectant d-l paroch gr. or. George Maier din Topliţa Română) cu totul ***20 corónе,*** şi anume: a) *an de an*: George Maier preot 4 cor., Dumitru Moisin învĕţ. 2 cor., Grig. Popescu proprieter 2 cor.; — b) *odată pentru tot-déuna:* I. Popescu propriet. 4 cor., I. Bucur notar 2 cor., Ales. Cristea 1 cor., Ales. Nicolescu 4 cor., Nic. Moldovan 1 cor.

Pe lista Nr. 163: „*Arieşana*" instit. de credit şi econ. Turda: ***10 coróne.***

Priméscă marinimoşii donatorĭ cele mai vii mulţămite. — *Direcţiunea şcólelor.*

Emigrarea Jidanilor în Turcia. „Revue d'Orient" publică următórele: Representanţii Porţii otomane în streinătate au primit din partea guvernului otoman ordinul, ca sĕ facă cunoscut Evreilor, carĭ doresc sĕ emigreze în Turcia, că trebue sĕ se conformeze strict hotărîrilor luate în acéstă privinţă de către guvernul otoman, sub pedépsa de a li-se refusa autorisaţiunea sĕ se stabiléscă în Turcia. In ce privesce, în deosebĭ, emigrarea Evreilor din România, Kiazim-Bey, ministrul Turciei în capitala ţĕrei românescĭ, a făcut cunoscut guvernului român, că emigrarea nu e admisă, decât în următórele condiţiunĭ: toţĭ emigraţii trebue sĕ priméscă *naţionalitatea otomană*, sĕ se supue legilor imperiului turcesc, sĕ nu céră nicĭ un ajutor dela guververnul otoman, şi mai ales, vre-o concesiune de teren. Evreii, carĭ vor sĕ emigreze în Turcia, trebuesc, înainte de a lua drumul spre acéstă ţéră, sĕ semneze un act, declarând, că primesc tóte condiţiunile impuse de guvernul turcesc.

Cina ostaşilor. După informaţiunile lui „Pester Lloyd", în budgetul, ce se va presenta delegaţiunilor, va fi preliminată o anumită sumă spre urcarea banilor destinaţĭ pentru cina ostaşilor. Anume se va vota mai mult cu *un crucer* pe di de fiăcare soldat. In urma acésta fiă-care fecior va primi ca cină de douĕ-orĭ pe sĕptĕmână câte o porţiune de conserve de carne.

Graţiărĭ. De sĕrbătorile Pascilor Regele Carol a graţiat, ca în toţĭ anii, de restul osândei numĕroşĭ condamnaţĭ civilĭ şi militarĭ. Tot-odată a redus multor condamnaţĭ, carĭ au avut o purtare bună în închisóre, pedepsele lor.

Coróne eterne. Comitetul parochial al bisericei române ortodoxe a Sf. Treimĭ de pe Tocile (Braşov,) în loc de cunună trecĕtóre pe sicriul fericitului epitrop al acestei bisericĭ *Ioan Stinghe*, a contribuit 20

O biată de furnică,
Şi-şĭ duce viéţa în spinare
Cu drag, orĭ-cât ar fi de grea!
Sĕ fiu eu mai nemernic óre?
S'o lapĕd pe a mea?...

Nu!... Anii-s dela Dumnedeu
(A dis făcêndu-şi cruce),
Cum am trăit p'ăi mulţĭ din greu,
Şi ăştĭ puţinĭ i-oiŭ duce.
Îmĭ pare rĕu de bietul mire
Cu sóţa lui: dér'... caute-şĭ leac
La Cel de sus, şi mântuire.
Eu n'am ce sĕ le fac"...

Aşa, din drumul sĕu oprit,
Grăi sumeţ moşnegul
Şi ér' la drum el a pornit
În mână cu toiagul,
Oftând: „nicĭ casă n'am nicĭ masă;
Prin lume rătĕcesc pribeag.
O! daţĭ, ce inima vĕ lasă,
Daţĭ bietului moşneag!"...

III.

Sân-Petru stete abătut...
„Sĕ mai mĕ rog?... De cine?...
Déc'un bĕtrân aşa cădut,
Un cerşitor, şi ţine
La viéţa lui cu-aşa tărie:
Dér' alţii!... Nicĭ că-i de gândit.
Dór' mirelui sĕ-i spun... sĕ fie
Din vreme pregătit"...

Şi 'nspre biserică curênd
Îşĭ îndreptéză paşii. —
Prinseseră-a eşi pe rênd
Dela altar nuntaşii,
Urmând pe mire şi mirésă. —
Sĕrmanul!... Când a audit
Cum, ce fel: mirele rĕmase
O clipă ca trăsnit....

Spre cer apoi şĭ-a ridicat
Cucernica privire:
„Fii vecĭnic, Dómne, lăudat
Că mi-ai făcut de ştire!
Câţĭ anĭ mai am, cu-a mea soţie
În douĕ sĕ-i împart voesc;
Căcĭ făr' de dênsa anĭ — o miie! —
La ce-mĭ mai folosesc?"...

— „Amin!" Sân-Petru glăsuì
Înseninat la faţă.
„Noroc sĕ ai, cât vei trăi,
Şi mulţumire 'n viéţă!"...
— „Amin!" strigat'au în unire
Nuntaşii rótă adunaţĭ. —
Mirésa şi voinicul mire,
Plângeau înduioşaţĭ....

Acasă el şĭ-a dus apoi
Soţia mult iubită,
Şĭ-au dus o viéţă amêndoi
Aşa de fericită,
Cât... despre ei mersese veste
Departe 'n lume, şi al-lor traiŭ
Păn' adĭ rĕmas'a drept poveste
În al mulţimei graiŭ.

Noroc la tóte-aveau şi spor,
Şi 'n tóte bucuriă.
Ba, pentru-ca norocul lor
Şi mai cu vêrf sĕ fie,
Prea bunul Dumnedeu le dete
Şi-un cârd voios de copilaşĭ, —
Pe câţĭ băieţĭ, atâtea fete —
Toţĭ bunĭ şi drăgălaşĭ....
. . . .

Dér' anĭ vre-o douĕ-decĭ trecênd,
Femeia — într'o séră —
Cădù bolnavă... Lăcrĕmând
Soţ, fii, o înconjóră.
Şi peste-un cias: — vai! — către stele
Cu sufletul ei blând, curat,
Mişcând din aripĭ uşurele
Un ânger a sburat....

Sĕrmanul soţ!... Când îşĭ vĕdù
Nevasta făr' de viéţă,
Un junghiu prin inimă-i trecù...
Şi 'n zorĭ de diminéţă
Lângă soţia-i nemişcată
Zăcea şi dênsul ţépĕn, sloiŭ —
Şi-i petrecură de-odată
La grópă p'amêndoi.

* * *

E mult de-atuncĭ!... Şi astădĭ, când
După a sa femeiă
Se 'ntêmplă vre-un om curênd
Sfêrşitul sĕ şi-l dee:
Se dice, că ei se cobóră
Din cei doi soţĭ, ce se aveau
Atât de dragĭ odinióră,
Pe lume când trăiau.

P. Dulfu.

---

corône la fondul copiilor sĕracĭ dela acéstă biserică, drept corónă eternă în memoria rĕposatului. Suma s'a adaus la numitul fond, ceea ce se chitéză prin acésta. *Braşov*, 7 Aprilie 1900. — *Vasilie Sfetea*, paroch şi preşedinte.

Ministru Wlasics, care a petrecut în Meran mai mult timp pentru restabilirea sănĕtăţii, s'a reîntors dilele acestea în Budapesta, luând érăşĭ conducerea ministeriului de culte şi instrucţiune publică.

Un bun post de notar este a se ocupa în Poiana sărată, comitatul Treiscaune, comună situată tocmai la graniţă. Terminul de concurs e pus pe diua de 5 Maiu st. n. Postul e împreunat cu salar de 800 fl., ér venitele laterale fac încă pe atât. Fiind comuna curat românéscă, un candidat român tinĕr, cinstit şi deplin cualificat ar avé sigure şanse de reuşită. Doritorii de a primì informaţiunĭ, le-ar puté primi dela d-nul Ioan Oltean, preot în Poiana Sărată (Sosmező, comit. Haromszék).

Ţarul la Paris. Din *Paris* se telegraféză, că în cercurile bine informate de acolo se vorbesce cu siguranţă, că Ţarul Nicolae II va visita în luna August esposiţia din Paris.

Menelik în contra spirtului şi a tutunului. Menelik, regele Abisiniei, nu de mult a dat un ucaz, prin care opresce a se importa în imperiul sĕu absint, séu alte beuturĭ spirtuóse; de asemenea a interdis supuşilor sĕi tutunul, fiă pipe, ţigărĭ orĭ ţigarete, sĕu în orĭ-ce altă formă. Acésta lege o face cunoscută representanţilor puterilor streine, accentuând, că ţine mult la ea şi speră, că puterile amice lui îl vor sprijini în nisuinţa, de-a abate dela imperiul sĕu „ciuma necumpătului“. După „Globe“ din Londra, aceste edicte nu sunt singurele, carĭ dovedesc prudenţa sistemului de guvernare a lui Menelik, ci multe din faptele şi inovaţiunile lui îndémnă a fi imitate şi studiate pentru a fi întroduse şi în statele culte ale Europei.

Petrecerĭ. Elevii şcólei comerciale superióre gr. or. române din Braşov vor arangia Marţĭ séra, a treia di de Pascĭ, o serată de dans în sala otelului „Orient“, patróna petrecerei fiind d-na Virginia Vlaicu. Intrarea de persónă 1 fl., de familia 2 fl.50. Venitul e destinat pentru sporirea fondului de escursiunĭ al şcólei. — Tinerii sodalĭ românĭ vor da Lunĭ séra o petrecere tot în sala otelului „Orient“. Petrecerea va fi premérsă de representarea piesei „Sgârcitul“ comediă în 5 acte. Intrarea de persónă 60 cr.

Cât s'a fumat în 1899? După datele oficióse, în anul 1899 s'a fumat în Ungaria tutun, ţigări etc. în preţ de *50 milióne 673,824 fl. 68 cr.*, mai mult cu 793,110 fl. 82 cr. ca în anul 1898. In anul 1899, în general a scădut fumatul tutunului de pipă cu 5·4 procente, s'a urcat însĕ fumatul ţigărilor şi cu deosebire a ţigărilor trabucco cu 11·5%.

Un nou birt în Braşov. In Braşov, strada négră Nr. 65, vis-à-vis de „Grand hotel“, s'a deschis un birt românesc. Antreprenorul lui e d-l *Ion Burcuta.* Óspeţii sunt serviţĭ prompt după dorinţă, cu mâncărĭ şi beuturĭ alese, aşa că merită a fi recomandat pentru căldurósă sprijinire publicului.

Duşmanii păcii. Din Londra se vestesce, că alaltăerĭ s'a ţinut în Bangor o adunare a amicilor păcii, care însĕ s'a sfîrşit cu mare tăraboiŭ şi bătăi. Duşmanii păcii cu Burii au păşit atât de sĕlbatec în potriva aranjatorilor adunării, încât nici poliţia n'a putut birui cu ei. Când vorbea al doilea orator, cuvintele lui au fost înecate de un sgomot asurditor, produs de spargerea ferestrilor cu bolovanĭ de petri din partea celor, carĭ nu voesc pacea cu Burii. După adunare, pe stradele oraşului s'a desfăşurat o adevĕrată luptă între amicii şi inimicii păcii, în care luptă mulţĭ au fost răniţĭ — Aşa sciu o sémă de Englesĭ sĕ-şĭ arate civilisaţia cu care se laudă.

Adresa

nteligenţei şi poporului gr. cat. român din Seinĭ, către Escelenţa Sa Metropolitul

Dr. Victor Mihályi de Apşa, în Blaşiŭ.

Escelenţa Vóstră!

Prea graţiose Dómne Metropolite!

Prea bunul nostru Părinte!

Cu cea mai profundă veneraţiă şi cu cea mai adêncă iubire fiéscă subscrişii, locuitorĭ ai opidului *Seinĭ* din comitatul *Sătmarului*, fericiţĭ, că Spiritul Sânt, care a condus pe alegĕtorii s-tei nóstre bisericĭ la alegere, şi graţiă Maiestăţei Sale, ne-V'a dat nóuĕ de părinte şi cap al S-tei nóstre bisericĭ de sine stătătóre, şi simţind îndată dela ocuparea scaunului S-tei metropolii prin Escelenţa Vóstră emanând către noi din acel scaun caldele rade ale iubirei părintescĭ în conducerea S-tei nóstre bisericĭ, luminile unei înţelepciunĭ supreme dăruite de Spiritul Sânt, şi întru apĕrarea bisericei lui Dumnedeu şi-a drepturilor ei curagiul bunului păstor, care îşĭ dă viéţa pentru turma sa — am stat departe până acuma de orĭ-ce mişcare şi manifestare a simţĕmintelor nóstre de profundă reverinţă şi nemărginită iubire faţă de Escelenţa Vóstră, numai în adêncul inimelor nóstre ne rugam Atot-puternicului, ca sĕ ni-Vé ţină şi dăruéscă cu deplină putere sufletéscă şi trupéscă pentru binele şi mărirea Sântei Sale bisericĭ încă mulţĭ anĭ.

Acum însĕ, când o parte a pressei, care cu sciinţa séu cu nesciinţa, dér nicĭ când n'a servit binele ţĕrei, ci scopurĭ de partidă, rîvnă de putere, interese particulare şi utilitate mârşavă, îndrăsnesce a Vĕ ataca patriotismul, a cărui sublimitate ea, orbită de particularism, nu o póte pricepe şi-l judecă numai din mărginitul sĕu punct de vedere, — şi atribue desastrul meritat şi prea natural al nesocotitelor sale agitataţiunĭ înfluenţei Escelenţei Vóstre, ponegrind din rĕsbunare toţĭ paşii şi tóte demersurile Escelenţei Vóstre făcute pentru binele şi mărirea bisericei, al cărei cap legal sunteţĭ, şi pentru fericirea patriei comune: ne ţinem ca toţĭ fiiĭ bisericei gr. cat. române din ţéră, şi noi de sânta datorinţă a nu ne mărginì numai la rugăciunile nóstre ferbinţĭ de tóte dilele pentru binele şi lunga viéţă a Escelenţei Vóstre şi la simţĕmintele nóstre nutrite în adêncul inimelor faţă de Ea, ci a da tot odată şi espresiune acestora pentru confundarea rĕutăcioşilor inimicĭ ai sântei nóstre bisericĭ şi prea iubitului ei Cap şi în public, şi a ne dechiara sus şi tare, că pe Escelenţa Vóstră Vĕ privim, recunóscem şi venerăm ca pe adevĕratul urmaş al celor mai marĭ capĭ ai sântei nóstre bisericĭ, ca pe drept îndreptător al cuvintelor ei, că suntem gata a merge pentru drepturile sântei nóstre bisericĭ de sine stătătóre şi ale capului ei, Escelenţei Vóstre, până la treptele tronului şi scaunului sânt, şi că Escelenţa Vóstră staţĭ în veneraţiunea şi iubirea inimilor nóstre pe un pedestal atât de înalt, încât până acolo nu pot ajunge clevetirile unei prese, pe cât de tendenţióse, pe atât de despreţuite de noi.

Vĕ rugăm, Escelenţa, sĕ binevoiţĭ a primi espresiunea sinceră a celei mai adêncĭ veneraţiunĭ şi iubirĭ, cu carĭ suntem

In *Seinĭ*, 12 Aprilie 1900.

Ai Escelenţei Vóstre

credincioşĭ fiĭ.

(Subscrierile inteligenţei şi poporului gr.-cat. din Seinĭ).

Adunare de învĕţătorĭ.

Oradea-mare, Aprilie 1900.

Reuniunea învĕţătorilor de sub jurisdicţiunea Consistoriului gr. or. Oradan şi-a ţinut adunarea generală în 30 Martie st. v. (12 Aprilie) în scóla gr. or. din Oradea mare.

După chiămarea duchului sft. în biserică, s'a deschis adunarea prin preşedintele ei d-l Nicolau *Zigre*, care în cuvêntul de deschidere arată scopul şi importanţa adunărilor, precum şi causa pentru care acéstă adunare nu s'a putut conchiema până acum.

La apelul nominal rĕspund 71 de învĕţătorĭ şi o învĕţătóre, anume d-ra Bochiş. La învitarea d-lui preşedinte, d-nii: Ioan Teoran paroch în Madaraş, Teodor Simoc (Sumugiu), Eutimiu Blaga (Tulca) Stef. Fĕt (Apateu) şi juristul Iosif Tărău se anunţă ca membrii ordinarĭ, obligându-se a solvi taxa de câte 4 coróne, ér Aurel Alb (Cefa), Mihaiu Haşaş (S. Miclăus) de membrii fundatorĭ obligându-se a solvi taxa de câte 40 cor. Taxa de membrii fundatorĭ (à 40 cor.) o solvesc d-nii: Nic. Zigre, Nic. Diamandi şi Dr. Aurel Lazar.

După acestea au urmat la desbatere modificările propuse de guvern în statutele reuniunei pe carĭ adunarea le primeşte în sensul propunerei comitetului central cu esceptiunea §-lui 12, pe care-l susţine în tótă întregimea sa.

Cassa reuniunei la finea anului espirat face: 418 cor. 38 banĭ.

Constituirea reuniunei pe un period nou s'a amânat până la adunarea proximă, care va urma imediat după aprobarea statutelor alegêndu-se de present numai un cassar interimal în urma abdicerii fostului cassar.

D-nii: Petru Cipou şi Ioan Costa au cetit disertaţiunĭ, carĭ au fost ascultate cu destulă atenţiune.

La propunerea colegului Pantelie Bugariu, adunarea desaprobă cu indignare atacurile din Nr. 54 al „Tribunei Poporului“ îndreptate asupra d-lui Nicolau Zigre, şi întimpinarea inseratului din cestiune o concrede comisiei, în care fac parte: Nic. Firu, St. Tulvan, P. Bungar, P. Cipău, V. Sala, Ioan Pinter şi subscrisul.

Intre Onoraţiorĭ am observat pe d-nii protopopĭ: Moga şi Roxin, apoi d-nii I. Groza referent şi George Pap actuar consistorial etc. Părintele Stef. Fĕt din Apateu fiind îndrumat la ordine pentru atitudinea sa inparlamentară, s'a depărtat cam „aprins“, dér norocul — că a luat'o drept spre „Arborele verde“ — unde şi-a mai potolit „pojarul“ cu niţică bere. Sĕ-i fie de bine!

Avram Igna.

Iosif Grecul.

Nu de mult a murit Iosif Grecul, care şi-a lăsat tótă averea pe séma bisericei şi a şcólei din satul sĕu, din Mesteacăn. Şi fiind-că de el a rĕmas avere fórte frumósă, că numai banĭ gata au rĕmas vre-o dece mii fl., din venitul cărora sĕ se ţină 2 învĕţătorĭ, şi a rĕmas moşiă frumósă şi casă de piatră carĭ tóte au trecut în folosinţa bisericei pentru susţinerea preotului, — cred, că nu va fi lucru de prisos a spune ceea ce am audit chiar din rostul lui.

Cum ai prins la stare, nene Iosife? îl întrebaiu odată fiind din întêmplare numai amêndoi într'un cupeu, pe care călătoriam cu trenul.

Rĕmasu-ţĭ-a avere dela părinţĭ, orĭ dat'a peste d-ta alt noroc, din care-va parte?

Nenea Iosif se uită lung la mine, aştepta par'că sĕ gat cu întrebarea, care îmĭ venise aşa din senin, apoi îmĭ rĕspunse:

Domnule, d-ta sciu, că scrii la gazete poveştile ómenilor, carĭ le credĭ de folos pentru ai noştri următorĭ; de aceea d-tale ţi-oiu spune tótă povestea mea, dér apoi te rog sĕ o pui pe hârtiă, sĕ-o cetéscă şi alţii, că multe se pot învĕţa din ea.

Eu, domnule, sunt fiiu de preot. Tata a fost preot în Mestecăn. A murit înainte de rĕşmeliţă cu vre-o 5 anĭ. Eu eram atuncĭ ca de 10 anĭ, că sciam bine ceti în bucóvnă, cum mĕ învĕţà domnia-sa şi cântam cu diacul în strană. Avusese de gând bietul tată, fie iertat, sĕ mĕ înveţe carte sĕ rĕmân preot în locul d-sale. Dér nu avù parte sĕ mĕ vadă popă, nicĭ eu nu avui parte de el, sĕ mĕ pótă cresce. Satul şĭ-a adus alt preot, că sat fără preot nu putea rĕmâne p'acele vremĭ; acum afli câte 2—3 sate fără popă, le păstoresce pe tóte numai câte un popă, şi ferĭ Dómne cum le mai păstoresce! Eu, cu mama şi cu douĕ surorĭ mai marĭ, ce aveam, a trebuit sĕ eşim din casa parochială de lângă biserică şi ne-am tras într'o căsuţă în mijlocul satului, care era părăsită, că stăpânul ei murise, ér nemurile şedeau în alt sat.

Aşa am trăit, cum am putut, până după resmeliţă. Atuncĭ se mărită soru-mea cea mai mare după un clericuş, ce se făcù preot în Curmătura şi la doi anĭ dup'aceea se mărità sora cealaltă după dascălul dela noi. Eram din ómenĭ şi între ómenĭ am întrat. Cumnatul meu, preotul, cumpĕrà căsuţa, în care şedeam eu cu mama pe nimica tótă, că n'a dat pe ea doră preţ de o vacă bună. Aşa erau vremile.

Dér cumnaţilor mei le era jale sĕ mĕ vadă pe mine, fecior de preot, lucrând în brazdă streină. Decĭ îşĭ sfărmară mult capul ce sĕ încépă cu mine ca sĕ nu rĕmân de rîsul satului. Odată, pe la nişte sfinte sĕrbătorĭ ale Rusaliilor, eram toţĭ la cumnatu-meu în Curmătură. Avusese botez la un fiiu al sĕu, care-i acum domn mare la curtea vlădicéscă. Erau adunaţĭ mai mulţĭ preoţĭ şi dascălĭ din satele vecine, tot prietinĭ de ai cumnaţilor mei. Numai eu eram muncitor de pămênt, fără o brezdă de loc şi fără ceva învĕţătură. Din vorbă în vorbă se pun ómenii mei pe chibzuite, ce sĕ încépă cu mine, sĕ mĕ ridice o leacă din starea ticălósă, în care mĕ aflam.

Odată dice protopopul: Fraţilor, haidaţĭ sĕ facem din Iosif negustor. E fecior isteţ. Casa-i e în mijlocul satului. Negustor strĕin încă nu-i încuibat în Mesteacăn. Satul e mare, mâne poimâne ni-om trezi, că se deschide târg. Afară de aceea, e cale de o staţiă dela oraş. Orĭ-ce cărăuş, de merge 'n sus, de merge în jos, în Mesteacăn trebue sĕ poposéscă. Un negustor ar trăi aicĭ ca banul. Ce dicĭ, Iosife?

Eu, ce sĕ dic, nicĭ prin minte nu-mĭ trecea, că aşĭ mai puté fi şi una ca asta. De-o parte, că nu aveam banĭ de marfă, ér de altă parte, că până 'ntr'aceea nu se mai pomeneau negustorĭ la sate, ér negustorĭ românĭ nicĭ pe la oraşe nu

Convocare.

Despărțămêntul Ardusat-Someș al „Reuniunei învĕțătorilor gr. cat. rom. din Archidiaconatul Sătmarului aparținĕtóre diecesei Oradiei-marĭ“ va ține *adunare festivă* în Pomĭ la 7 Maiu n. c. la care sunt invitațĭ toțĭ membrii fundatorĭ, ordinarĭ și părtinitorĭ, precum și toțĭ binevoitorii învĕțămêntului nostru poporal. Ordinea de dĭ va începe cu S. liturgie urmată de parastas pentru membrii repausațĭ ai reuniunei, apoi deschiderea adunării, cetirea protocolului adunării anteriore. Alegerea unei comisiunĭ de 3 inșĭ, pentru diferite agende ca constatarea absențelor, colectarea taxelor etc. Cetirea raporturilor: presidiului, cassarului și a bibliotecarului. Alegerea bibliotecarului interimal al despărțămêntului, pertractarea recercării comitetului central asupra propunerii de-a schimba statutele reuniunei etc. Cu totul sunt la ordinea dilei 14 puncte.

La 2 óre d. a. prând comun, avênd a se solvi 1 cor. afară de vin.

Convocarea e subscrisă de d-nii: Alesiu Pop, paroch, președintele despărțămêntului, și Teodor Irimias, notar.

Séra se va da un concert, care se va începe cu „Sus opincă“, cântat de corul vocal al învĕțătorilor și 2) „Ruga dela Chisiteu“, comedie poporală într'un act de Iosif Vulcan. Persónele vor fi representate prin d-nii: Andrei Soran, d-ra Cornelia Pelle, d-ra Elena Anderco, P. Nagy, N. Cirț, A. Popan, d-ra Elena Hriț, d-nii G. Moș, Al. Bolchiș, G. Pelle, Const. Puscaș, S. Buderco, I. Hriț, I. Bretan, Fl. Bandula, T. Irimias.

După scena: IX se va cânta prin corpul învĕțătorilor „Moțul la drum“; după scena: XV „Inainte Române;“ ér după scena a: XXI. „Crișana“ cor mixt. După concert séra la 9 óre se începe petrecerea cu dans.

Intrarea la concert și bal pentru 1 persónă 1 cor. 50 banĭ. Ospeții sunt rugațĭ a se provedé înșĭ-șĭ cu mâncărĭ. Despre beuturĭ bune și eftine va fi îngrijire. Venitul curat se va folosi pentru „fondul de premiare al învĕțătorilor“.

Invitarea la concert și petrecere e subscrisă de: Aureliu Pelle, paroch-președinte, George Zach, secretar, Vas. Szabó, cassar.

Mulțămită publică.

Intru eterna memoriă a mult regretatului lor coleg *C. Groza* membrii corpului învĕțătoresc dela șcólele primare centrale de băețĭ și fetițe din loc, pe lângă o cunună pe sicriu, au depus în fondul bibliotecei lor suma de 19 cor. și 20 banĭ.

D-l *N. Eremias*, comerciant în loc, a dat pentru biblioteca învĕțătorilor dela șcólele primare centrale de aicĭ suma de 5 cor. drept cunună neperitóre iubitului învĕțător C. Groza.

Priméscă marinimosul domn vii mulțămite din partea corpului învĕțătoresc.

Brașov, Aprilie 1900.

Ioan Aron, președinte. *Romul Frateș*, secretar.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Aprilie st. v. 1900

s'a deschis nou abonament, la care învităm pe toțĭ amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 corónе (12 fl.); pe șése lunĭ 12 corónе (6 fl.); pe trei lunĭ 6 corónе (3 fl.); pe o lună 2 corónе (1 fl.).

Pentru România și streinătate: pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ, pe o lună 3.50 francĭ.

Abonamente numai la numĕrul poporal de Dumineca:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 4 corónе (2 fl.); pe șése lunĭ 2 corónе (1 fl.).

Pentru România: pe un an 8 francĭ, pe șése lunĭ 4 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușor prin *mandate postale*.

Administrațiunea.

ULTIME SCIRI.

Viena, 20 Aprilie. „Narodni Listy“ este informat, că representanții cehĭ nu vor mai lua parte la conferențele de ințelegere. Crisa, dice fóia cehică, se apropiă cu pașĭ uriașĭ.

Petersburg, 20 Aprilie. In cercurile diplomatice rusescĭ domnesce părerea, că purtarea Angliei în rĕsboiul de față va săpa mormêntul domniei universale a Angliei. Acésta se va dovedi în viitórea desvoltare a lucrurilor în Asia orientală. Rusia nu voesce acum un rĕsboiŭ, dér nicĭ nu va suferi, ca Anglia sĕ-șĭ incorporeze republicele sudafricane. In punctul acesta sunt pe deplin ințelese cele trei marĭ puterĭ continentale.

Berlin, 20 Aprilie. Germania va trimite în apele Chinei canoniera „Iltis“ cu 115 ómenĭ sub conducerea a 6 ofițerĭ. Rusia adună o escadră în golful dela Pecili. Șĭ-au trimis corăbii și Anglia, Italia, Francia și America.

Bloemfontein, 20 Aprilie. Burii și-au aședat avanposturile spre ost. Generalul Pretymann a fost numit guvernator militar al statului Oranje.

Londra, 20 Aprilie. In Natal Burii au început lupta de guerillă.

Londra, 20 Aprilie. „Daile Chronicle“ anunță din Bloemfontein, că Roberts șĭ-a câștigat caii necesarĭ și că acum e gata pentru a puté înainta.

Literatură.

Din *„Istoria legii noue“*, valorósa scriere a d-lui canonic din Blașiŭ *Dr. Victor Szmigelski*, au apărut în Tipografia Seminariului archidiecesan din Blașiŭ ambele tomurĭ. *Tomul I* tractéză *Tinerețele lui Isus* și *Isus ca profet*. Partea întâiŭ începe cu „Dilele lui Irod“, apoi „originea, pruncia și logodirea Mariei“, „Prevestirea nascerei Inainte mergĕtorului“; „Buna vestire“; „Nascerea Inainte mergĕtorului“ etc. etc.—In partea a doua se află următórele capitole principale: „Dela începutul activității publice a lui Isus până la sĕrbătórea cea dintâiŭ a Pascilor“; „Dela cea dintâiŭ până la a doua sĕrbătóre a Pascilor“; „Dela a doua până la a treia sĕrbătóre a Pascilor“; „Dela a treia până la a patra sĕrbătóre a Pascilor“. — *Tomul II* e împărțit în următórele 6 părțĭ: „Cina cea de Taină“; „Testamentul lui Mesia“; „Getsemani“; „Osândirea lui Isus“; „Calea Crucii“ și „Golgotha“, fiind fie-care parte împărțită în numeroșĭ paragrafĭ. Opul are format mare; tomul I conține 400 pag. și costă 2 fl. (pentru România 4 lei 40 b.), ér tom II 320 pag. și costă 1 fl. 70 cr. (porto câte 10 cr. de fiă-care tom; e recomandabil a se adauge încă 10 cr. pentru recomandare.) Acest op, bine scris, într'o limbă plăcută și ușóră, este o adevĕrată podóbă pentru literatura nóstră bisericéscă și e de valóre nepețuită nu numai pentru cler, ci pentru toțĭ bărbații iubitori de sciință și pe lângă aceea, mai e și fórte eftin în asĕmĕnare cu mărimea. — Se póte procura și dela Tipografia *„A. Mureșianu“*, Brașov.

*

A apărut: *„Extras dintarifele de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900“*. Fiind tarifele anteriore în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de corónе, extra sul acesta e de cel mai mare folos pentru birourĭ și privațĭ. Se póte procura dela libraria archidiecesană în Sibiiu, cu prețul de 20 fil.

*

„Fetele casnice“, cor pentru trei și patru vocĭ femeescĭ de Timoteiŭ *Popovicĭ*. Acéstă drăgălașă compositiă musicală se află de vêndare la d-nul autor în Sibiiu (seminarul archidecesan), cum și la Tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov. Prețul 15 cr. (plus 3 cr. porto).

ECONOMIA.

Curechiul séu varza.

(Din „Grădina de legume“ de I. F. Negruțiu).

Curechiul séu varza se face mai bine în pămêntul lutos — năsipos, mai umed, cu pătură roditóre adêncă. Mai bine îĭ place pe malurile rîurilor, văilor, pâraelor și a apelor stătătóre.

Pămêntul, în care voim sĕ punem curechiŭ, îl arăm afund încă de tómna, ér peste iérnă îl umplem de gunoiŭ, deóre-ce îi place gunoirea bogată. Primăvara îl arăm din nou, décă se simte trebuință și de 2-orĭ, și apoi rĕsădim curechiul.

Sĕmênța de curechiŭ se sĕmênă de obiceiu în strat cald. *Soiurile de vară* se sĕmênă în Februarie, Martie pe strat cald după ce s'au îngroșat firele ca o pénă de găscă se rĕsădesc. Din stratul cald smulgem rĕsadul cam prin Martie, Aprilie; în Iunie, Iulie avem căpĕținĭ de curechiŭ de vară.

Soiurile de tómnă încă se sĕmênă în strat cald, cam din 15 Martie până la finea lui Aprilie. Curechiul tomnatic se póte semĕna însĕ și numai în pămêntul rece, adecă în o parte mai căldurósă a grădinii, unde nu ajung vênturile recĭ de primăvară.

Pe la sfêrșitul lui Maiŭ séu la începutul lui Iuniu rĕsădim curechiul de tómnă în depărtare de 40—60 cmtri (2—3 palme) un fir de celalalt. Décă îi de lipsă, udăm și după-ce s'a sbicit locul săpăm întâia-óră. Când curechiul e în 3—4 frunde, atuncĭ îl săpăm a doua-óră. Acum tragem la rădĕcina firelor puțin pămênt, ca sĕ aibă mai multă revenélă.

Când e secetă mare, atuncĭ udăm verzéria întrégă. Décă în apropiere avem o vale séu părĕu, prin canale (șanțurĭ) ducem apa în tabla cu curechiŭ, și lăsăm sĕ curgă până ce apa acopere fața locului. Bulgarii, carĭ sunt marĭ grădinarĭ și de carĭ avem astădĭ lângă fie-care oraș câte 2—3 familii, își iau în arêndă numai pămênturĭ din apropierea unei ape. De aci ei scot în timp de lipsă apa cu nisce róte marĭ cu cupe și prin nisce canale o varsă peste legumile, ce ei le cultivă în mare mĕsură și cu multă pricepere.

Décă e de lipsă, curechiul se sapă și a treia-óră, de-órece fiă-care plantă cresce mai bine, după-ce s'a curățit de buruenĭ, și s'a mai mișcat puțin pămêntul din jurul lor.

Soiurile de curechiŭ alb se folosesc ca legumă și se pregătesce în deosebite felurĭ. Curechiul murat cu deosebire e un nutrement sănĕtos și fórte bun nu numai cu cóste și cârnațĭ, ci și ca mâncare de post.

---

prea erau. Dĕdui decĭ din cap și rĕspunseiu: D'apoi sciu eu ce sĕ dic? Plăcé-mi-or, dér nu sciu trebile negoțului și nu am banĭ de marfă.

— Décă dicĭ, că țĭ-ar plăcé, tóte s'or face, rĕspunse protopopul. Și se puse și luă o cólă de hârtiă și prinse numai decât a însemna, ce negoțe au trecere la noi în sat?

Și însemnă câte nimicurĭ tóte: bricege, fluere, clopote, potcóve, cuie, sare, tăbac, luminĭ, făclii, tămâie, zahar, galon, bumbac, bercă și câte și mai câte.

A doua dĭ am și mers cu popornl și cu cumnații mei la oraș și am luat dela un Armean marfă de vre-o 60 fl. Cumnatul meu cu protopopul au pus banii și mi-au spus așa: Acum, fĕtul meu, fă cum vei avé noroc și minte; noi am făcut pentru tine cât am putut, Dumnedeu facă mai mult ca un puternic. De ți-a umbla bine sporul, preste vre-un an-doi, ni-i întórce la fie-care, câte 30 fl., de nu-i avé noroc, rĕmânem toțĭ trei de pagubă, noi de banii dațĭ și tu de vremea perdută.

Și mi-am dus marfa acasă, și din tindă mi-am făcut boltiță, drag Dómne, din nisce scândurĭ negiluite mi-am făcut stelagĕ și din lada mamii mi-am făcut cutiă de adunat banii.

Și fù într'un ceas bun lucrul acesta. Că de diminéța până séra tot mereu aveam de lucru. Drept și mai drept, că la început îmĭ era greu, că-mĭ erau degetele ca țepenite, așa cu greu umblam cu ele după mărunțișurĭ. Dér pe dĭ ce mergea eram tot mai sprinten, tot mai priceput în umblarea cu negoțele. In septĕmâna dintâiu am adunat vre-o 10 fl. și o mulțime de ouĕ, pe carĭ le mâncam cu mama împreună, că puțină hrană mai aveam. Cu acei dece fl. mersei la Armeanul meu din oraș și cumpăraiu marfă, de care vedeam, că are mai mare trecere. El mĕ învĕța ca pe un copil nepriceput, că dobândă avea și el. Par'că acum îl aud, cum îmĭ spunea: Uite, îțĭ dau dece fluere cu 40 crucerĭ. Tu vinde fluerul dela 6 cr. în sus și atuncĭ eșĭ cu dobândă. Pe lângă aceea capețĭ dela mine 2 fluere pe deasupra. Bricegele acestea îțĭ dau 10 cu 80 cr., adecă 12, că 2 capețĭ pe deasupra; tu dai fiecare briceag cu 10—12 cr. și ai dobândă. Degetare capețĭ de 10 cr. 12, tu dai degetarul cu 2 cr. și ai dobândă. Așa-mĭ spunea lucru de lucru, ér eu țineam în minte și făceam după cum mĕ povĕțuia el, la început, ér după-ce mi-se descebeli mintea, făceam cum vedeam că-i mai bine.

Așa din dĭ în dĭ boltița mea era tot mai încărcată și mai căutată și când fù la anul dĕdui protopopului și cumnatului meu cei 60 fl. și boltița îmĭ rĕmase plină de marfă alésă.

Acum eram alt om. Incet cu încetul mi-am adunat lemne și mi-am făcut casa și bolta mai marĭ, mai fățóse, mai luminóse. Apoi m'am căsĕtorit și mi-a dat Dumnedeu o muiere bună și cucernică, care în scurtă vreme învĕță rêndul neguștoriei ca și mine. Fiind eu acolea, nu cuteză sĕ se încuibeze jidan, și așa trebile îmĭ mergeau fórte bine. Tómna adunam mulțime de bucate: grâu, cucuruz, ovĕs, orz ș. a. cât aveam peste tot anul pentru casă. Ba îngrășam și porcĭ și-i vindem cu prețurĭ bune la oraș. Er mai târdiu nicĭ nu-i vindeam, ci-i tăiam eu și făceam slăninĭ, șunce, unsóre și le vindeam cu prețurĭ bune. Așa adunam ban pe ban și, după cum mi-se înmulțiau banii, așa înmulțiam și marfa 'n boltă.

La vre-o 10 anĭ după deschiderea boltei, aflai la mine, ca într'o boltă de cele dela oraș, tot ce trebuia ómenilor noștri: opincĭ, curele, pălării, năfrămĭ, cartóne, pânză, bumbacurĭ, sape, cóse, secerĭ, hârlețe, plugurĭ, cuie, săcurĭ, ferestre, sare, tutun, pipe, chiar și pănură de cióreci și de sumane. Cumpĕram dela sĕtenĭ ce aveau ei de vêndut și du-

Ér soiurile roşii, de Holanda şi Erfurt, se întrebuinţéză ca salată lângă fripturile de gâscă, raţă ş. a., de aceea cu deosebire ca noutate şi iérna se plătesce căpĕţina cu câte 10—20 crucerĭ.

Décă punem 3—4 căpăţînĭ roşii într'o bute cu varză albă, tótă mórea capĕtă o colóre roşietică, séměnă cu vinul cel bun, dér numai la colóre.

Curechiul, ce voim sĕ-l ţinem pentru iérnă, se taie după-ce l'a brumat 1—2-orĭ. Căpăţînele, ce voim sĕ le lăsăm de sĕmînţă séu ca curechiŭ verde peste iérnă, le smulgem cu rădĕcină. Acestea le păstrăm în pivniţă în nĕsip, într'un bordeiŭ séu într'o grópă în grădină.

De sĕmênţă alegem căpăţînele de o mărime mijlociă, îndesate. Prin Aprilie punem în pămênt aceste căpăţînĭ îngropându-le bine, aşa încât sĕ i-se vadă numai capul. Lângă fiă-care fir punem câte un păruşteţ, de care legăm mai târḑiu cotorul cu sĕmênţă. Când acésta e deplin desvoltată, côptă, se rup cotórele, se pun în podul casei, se uscă bine, apoi mai târḑiu se îmblătesce, séu mai bine ḑis se sfărîmă cu mânile, şi se curăţă sĕmênţa de plévă.

Atât curechiul de vară, cât şi cel de tómnă are mai multe soiurĭ. Pe la noi se bucură de un bun nume curechiul séu varza dela *Tür* (lângă Blaşiŭ), — *Miceştĭ* şi *Şard* (lângă Alba-Iulia), — *Lancrăm* (lângă Sebeş), numit în glumă şi satul curechiului. Asemenea e fórte căutat şi curechiul dela *Stupinĭ* (lângă Braşov).

Ţĕranii noştri din aceste comune fac mulţĭ banĭ pe curechiŭ, cu deosebire până nu erau atâţia Bulgarĭ grădinarĭ pe aci, vindeau 100 de căpăţînĭ cu 6—12 fl. v. a. Alt-cum şi astăḑĭ curechiul ţĕranilor noştri e de mai bun soiŭ, se ţine mai bine peste iérnă; pe când al Bulgarilor de obiceiŭ se móiă şi se strică.

Soiurile de curechiu séu varză după mărimea, forma şi colórea căpăţînilor, şi a frunḑelor capĕtă diferite numirĭ. Amintim aci soiurile mai de frunte.

1. *Varza albă românéscă.* Face căpăţînĭ marĭ, rotunde şi îndesate. Ca curechiŭ murat e de tot gustos. (20 gramĭ 40 cr.)

2. *Varza mare de Erfurt.* Are căpăţînĭ tarĭ, îndesate. E cea mai bună pentru murat. (20 gramĭ 40 cr.)

3. *Varza ascuţită timpurie.* Face căpăţînĭ lungăreţe, ascuţite.

4. *Varza roşie de München.* Face căpăţînĭ frumóse marĭ. Cel mai bun soiu pentru sălată lângă fripturĭ. (O mĕsură mică 2—300 fire 20 cr.; ér 20 gramĭ 70 cr.)

5. *Curechiul alb a lui Mauthner.* Ca *soiŭ de vară* e cel mai bun. Cresce de tot repede; în 80 de ḑile e deja cu căpăţînă. Se póte sădì des. Se face bine nu numai pe strat cald, dér şi în pământul rece. (O mĕsură mică 25 cr.; 20 gramĭ 1 fl. 20 cr.)

6. *Varza regală a lui Mauthner.* Se face bine pe orĭ-ce timp. Are căpăţînĭ marĭ, turtite, cam de 2 pălmĭ în lăţime. O singură căpăţînă are 8—10 chilo. Foile îi sunt subţirĭ. Intre *soiurile de iérnă* e cel mai bun, pentru aceea îl şi recomandăm cu tótă căldura. (O mĕsură mică 40 cr.)

POVEȚE.

Smochinele ca doftoriă. Póte mulţĭ nu sciu, că smochinele sunt o bună doftoriă contra mistuirei neregulate. Medicii din Constantinopol recomandă mâncarea smochinelor contra colerei, de-órece acéstă bólă provine mai întâiu din neregulata mistuire. Smochinele mai sunt bune şi pentru persónele, carĭ tuşesc séu sunt aplecate spre oftică. Ca doftoriă esternă încă sunt bune smochinele. Anume pentru umflăturĭ de vine, precum şi umflăturĭ provenite din durere de dinţĭ, se fierb smochine în lapte, se taie în două şi astfel se pun pe locul umflat.

*

Cépa ca mijloc de a pute durmì. Mustul cepei are o influinţă asupra nervilor, tocmai ca şi opiul, cu care medicii s'au obicinuit a adurmì pe om. Pentru ómenii, carĭ n'au nóptea somn, se recomandă sĕ mănânce séra înainte de culcare cépă, mai ales în stare crudă, ca mĕrul. Cépa acésta are putere asupra nervilor de a-i liniştì şi prin acésta asigură creerilor odihna de lipsă.

*

Stêrpirea muşchiului din fĕnaţe. Muşchiul este un mare duşman (duşman, de mórte al ierburilor. El sĕ încuibéză mai cu sémă în fĕnaţele bântuite de uscăciune séu de apă, şi peste tot în cele sĕrăcăcióse dela fire şi ne gunoite.

Impotriva acestui duşman trebue pornită luptă cât de crâncenă şi cât de timpuriu. Acum în Aprilie — déca mai înainte s'ar fi întrelăsat — fĕnaţele năpădite de muschiu, trebue grăpate bărbătesce, crucişcurmeziş, cu grapa de muschiu, care scormoneşte pământul şi smulge o mare parte din muşchiu. Unde apa stă baltă, trebue făcute canale de scurgere, ér unde iarba de obiceiu sufere din pricina uscăciunii, trebue luate — după putinţă — mĕsurĭ pentru udat. Peste tóte însĕ este gunoiul. Unde acesta nu lipsesce, nicĭ jarba nu e năpăstuită de muşchiu.

Unii au făcut încercărĭ reuşite cu nisip şi urină de animale, care la noi nu e de loc séu numai fórte puţin preţuită. Étă cum: Sĕ face o grămadă mare de nisip, peste acésta se tórnă cât mai adese-orĭ ud de animale. Tot la sĕptĕmâna nisipul sĕ scormonesce şi se amestecă bine. Décă din când în când se presară peste grămadă şi făină de ghips, se face trébă şi mai bună. La o lună, nisipul pregătit în chipul acesta se cară şi se împrăscie de-opotrivă — în grosime de 1—2 degete — pe fĕnaţele năpădite de musşchiu. Nisipul înăduşesce muşchiul, ér udul îngraşe ierburile, făcêndu-le sĕ crêscă cu îmbelşugare.

Vorbe înţelepte.

Din „Codicele M. Voileanu."

— A te împreuna cu cineva, nu este lucru rĕu, dér nu se cade sĕ o facĭ aşa adese, pentru ca sĕ nu se îndemne cel împreunat, sé-ţĭ ḑică: ajunge!

— Un om blând şi dulce la cuvênt nu are trebuinţă de ajutorul cuiva.

— Nu îngrozĭ pe cineva nicĭodată, că vreĭ sĕ-l pedepsescĭ mai cumplit de cum 'i este vina, pentrucă de vei face aşa, te vei arăta nedrept, ér de nu vei face, vei rĕmâné mincinos.

— Cel ce este învĕţat, nu se póte sĕ fie sĕrac.

— Nimenea nu-şĭ arată mai mult mojicia, decât cel-ce începe a vorbi mai înainte decât a isprăvì altul vorba sa.

— Cel ce însciinţéză ţie faptele altora, sĕ scii, că asemenea va însciinţa şi ale tale smintele cătră alţii.

— Cel învĕţat cunósce pe cel neînvĕţat, pentru-că şi el a fost mai nainte neînvĕţat; ér cel neînvĕţat nu póte sĕ cunóscă pe un om învĕţat, pentru-că nicĭ-odată n'a fost el învĕţat.

— Cel ce iértă pe cei rĕi, face nedreptate celor bunĭ.

— Inceperea mâniei este nebunia, şi sfîrşitul ei este căéla.

— Trei lucrurĭ se cunosc la trei întêmplărĭ: vitejia la rĕsboiu, înţelepciunea la mâniă, şi preteşugul la vreme de nevoiă.

— Cel ce se împreună adese cu cei rĕi, face nedreptate cinstei sale, măcar de nu s'ar fi stricat încă de împreunările lor; asemenea se întêmplă şi la acela, ce merge adesea la cârciumă, pentru-că orĭ cine 'l vede, nu ḑice cum-că merge ca sĕ se închine, ci ca sĕ bea vin.

— Zavistia este un foc, ce îndată se aprinde şi arde întocmai lemnul cel verde şi cel uscat; este o gêrlă, ce înnécă atât colibile, cât şi palaturile.

— Puţinică bogăţie bine chivernisită, ţine multă vreme; ér comorile cele marĭ, ce se risipesc, nu ţin mult.

— Prietenii, ce caută numai folosul lor, sunt ca cânii têrgului, ce iubesc mai mult óselele, decât pe cei ce le aruncă.

MULTE ŞI DE TÓTE.

Sentinţa dată de Pilat.

La anul 1828, s'a aflat în cetatea Aquilea în Neapol o tablă de metal, pe care se afla săpată sentinţa, ce a dat'o Pilat din Pont împotriva lui Isus Christos, judecându-l la mórte pe cruce. Tabla a fost aflată cu ocasiunea unor săpăturĭ după anticităţĭ romane şi numai mai târḑiu s'a cunoscut, că pe ea se află sentinţa de mórte a Mântuitorului. Ea se păstréză într'un cosciug de eben în mănăstirea Cartesanilor aprópe de Neapol, care cosciug se află acum în Caserta. — Sentinţa încrustată în tabla acésta s'a dat în al şeptespre-decelea an al împĕrăţiei lui Tiberiu, în a 25-a ḑi a lunei Martie, în cetatea Ierusalim, când erau archierei Ana şi Caiafa, ér guvernator al Galileii de jos Pilat din Pont. Étă cum sună acéstă sentinţă:

„Eu Pilat din Pont, domn stăpânitor prin Impĕrăţia Romanilor, în divanul cel mare al domniei judec, hotăresc şi osândesc la mórte pe cruce pe Isus, ce se chiamă în popor Christos Nazarineanul şi de loc din Galileea: om rĕsvrătitor împotriva legei lui Moise şi a mare încuviinţatului Impĕrat al Romanilor Tiberiu; pentru acésta hotăresc şi comand ca sĕ fie mórtea lui pe cruce, însĕ cu piróne după obiceiul osândiţilor; pentru-că s'a adunat cu mulţime de ómenĭ bogaţĭ şi sĕracĭ şi n'a încetat a face turburărĭ în tótă Iudeea, numindu-se pe sine fiiu al lui Dumnedeu şi împĕrat al lui Israil; ameninţând stricarea Ierusalimului şi a sfintei bisericĭ, nevoind sĕ scie de frica Cesarului; avĕnd încă curagiul a întra cu mulţime de popor în Ierusalim şi în sfânta biserică, ca un împĕrat biruitor cu ramurĭ de finic. Comand întâiului sutaş Corneliu Chirineul, sĕ-l trécă în public, prin oraşul Ierusalimului, legat, biciuit şi îmbrăcat în porfiră, încununat cu cunună de spinĭ, ducêndu-şĭ singur crucea sa pe umerĭ, ca sĕ fie esemplu tuturor făcĕtorilor de rele.

„Ordon asemenea sĕ-l trécă dimpreună cu doi tâlharĭ ucigaşĭ şi sĕ-l ducă tot prin public până la muntele făcĕtorilor de rele numit Calvaria. Drept aceea trupul lui sĕ fie rĕstignit pe cruce între doi tâlharĭ şi omorît în privirea tuturor; ér de-asupra crucii sĕ se pue inscripţia scrisă în trei limbĭ: Elinesce, Latinesce şi Evreesce; şi anume în limba Elenă: „Isus Nazarios Vasilefs Iudion"; în limba Latină: „Isus Nazareus Rex Iudeorum"; ér în Evreesce: „Giesona Nozori Melex Geluitim". Şi ordonăm, ca nimenĭ din orĭ-ce treptă ar fi sé nu cuteze a opri acéstă hotărîre de mine dată şi terminată cu tótă buna-cuviinţă după legile Impĕrăţiei Romane. Martorĭ la acésta hotărîre a nóstră a fost: Rabam, Benearsol, Simeon Barban, Luchie, Sextilie, Maximilie, Iuda şi Setam".

*

Regina Olandei şi copiiĭ sĕracĭ.

În oraşul Amsterdam se vorbesc următórele despre tînĕra regină Wilhelmina: Intr'una din ḑilele acestea regina Wilhelmina eşì în trăsura sa la plimbare afară din oraşul Haaga, şi nu departe de oraş vĕdù pe o bancă un copil şi o copilă de 4 şi de 5 anĭ cerşind. Regina se dedù jos din trăsură şi întrebà pe copiliţă: „Pentruce plângeţĭ aşa, copilaşilor?" — „Ah, aşa ni-e de frig şi suntem aşa de flămânḑĭ", rĕspunse copila suspinând, ér copilul plângea mai amar. — „Pentru-ce nu rĕmâneţĭ acasă la mama vóstră, în loc sĕ umblaţĭ aşa singurĭ?" Copilul se uità jalnic la regină şi ḑice încet: „Mama a murit deja de un an şi marmotta nóstră (un animal), care scia sĕ jóce aşa frumos şi cu care noi ne câştigam pânea, încă a perit". — „Noi voim sĕ mergem la tatăl vostru", ḑise regina. — „Tatăl ni-a trimis la cerşite!" sbierară copiiĭ. Regina se gândì puţin, apoi pune pe amêndoi copiĭ în trăsură şi dă ordin vizitiului sĕ-i ducă în asilul pentru sĕracĭ, ér regina cu damele sale de onóre se întórseră pe jos la palat.

*

Haina cernită.

Astăḑĭ în tótă Europa, haina care arată jalea unei familii, unui neam, a ţĕrii chiar, e haina cernită, vĕlul negru. Dér nu tot-déuna a fost aşa. Acest semn al jalei s'a vĕḑut mai întâiu în anul 1563 în Boemia, la mórtea soţiei Regelui Ferdinand I, Ana, care prin viaţa sa virtuósă şi prin îndurarea sa cu poporul şi cu cei lipsiţĭ, întru atât îşĭ câştigase iubirea ţĕrii, că la mórte tótă Boemia s'a îmbrăcat în negru, în semn de jale, şi în negru mii de mii de supşĭ o petreceau la mormênt. De aci apoi s'a lăţit repede acest semn al jalei.

Familiile domnitóre îşĭ au însĕ obiceiul şi coloarea lor singuratică de a jăii. Regii francezĭ jăléu în haină albă de tot. Curtea engleză jălesce şi adĭ în haine

---

ceam la oraş, şi de acolo aduceam ceea-ce sciam, că nu au sătenii.

Intr'o iérnă îmĭ vine 'n minte sĕ încep un negoţ nou. Era omĕtul mare, de nu puteau bieţii ómenĭ eşì din sat. Mĕ pun şi le vestesc, că sĕ facă greble şi furcĭ cât de multe, că tótă grebla gata, cu códă cu tot, o plătesc cu 10 cr., ér fără códă cu 6 cr., furca o plătesc cu 6 cr.

Sĕ fi vĕḑut ómenii mei câte greble făcură! Am adunat peste 1000 de greble şi le-am plătit cu marfă, şi cu banĭ. Ér colo véra, când încep ómenii la cósă, m'am dus la oraş cu 3 carĕ încărcate cu furcĭ şi cu greble, ca şi cum ar fi fost încărcate cu fên. Şi socoţĭ, că am dus vr'una înapoi? Tóte se trecură ca piperul. In greble am avut câştig fórte frumos, că mi-au eşit banii mai bine decât îndoiţĭ din ele. De atuncĭ sătenii noştri sciu, că în ḑile ploióse, orĭ când n'au ce lucra la câmp, sĕ facă furcĭ şi greble pe séma Grecului, că aşa îmĭ ḑic, Grecul, cu tóte că numele meu e Iosif Popa. Acum nu-i têrg în apropiere sĕ nu fiă plin de furcĭ şi de greble duse de mine din Mesteacăn. Cu negoţul acesta toţĭ ne-am ajutat şi ne ajutăm, atât eu, cât şi satul.

Parte de copii însĕ nu am, dér, deóre-ce în Mesteacăn mi-am trăit traiul şi mi-am adunat averea, câtă biata va fi — după mórtea mea — în folosul bisericei şi a şcólei din Mesteacăn va rĕmâné; dela ei e adunată, lor sĕ le rĕmână.

Aşa-mĭ povestì Iosif Grecul, bogatul cel mare, când eram numai amêndoi într'un cupeu. După vre-o doi anĭ cetiĭ prin foĭ, că a murit şi, că tótă averea o lăsă pe séma şcólei şi bisericei din Mesteacăn.

Dă Dómne mulţĭ ómenĭ cu minte şi cu inimă ca el!

I. P. R.

roșii închise. In Turcia în colóre albastră, în Egipet galbină, la Saracenii africanĭ roșu deschis.

Numai pe papă dela Roma nu-l jălesce nimenea. Căcĭ cei din familia lui de sânge, ḑic că nicĭ prin mórtea lui, nu s'a stins fericirea cea mare ce i-a ajuns, atuncĭ când el a fost ridicat în Tronul papal, fericirea de a fi dat din sînul familiei lor un papă...

Prognosa timpului.

(După călindarul căpit. Spăriosu.)

Săptĕmâna din **22—28 Aprilie** va fi turbure. Ploios va fi în 25, 26, 27.

Săptĕmâna din **29 Aprilie—5 Maiŭ**: ploios va fi în 2 și 3 Maiŭ.

POSTA REDACȚIUNEI.

D-luĭ I. R., Cl. Poesia „Isus" e defectuósă, cealaltă privesce numai o familiă și nu-i de publicat.

Domnii abonenți, carĭ încă nu și-au reînoit abonamentul, sĕ binevoiéscă a-l reînoi neamânat ca sĕ nu li-se întrerupă regulata espedare a ḑiarului.

Cu numĕrul de față se sistéză espedarea fóiei celor ce nu și-au re'noit abonamentul.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei"

Călendarul sĕptĕmânei.

APRILIE. are 31 ḑile. PRIER.

Ḑilele	Călend. Iul. v.	Călend. Greg.
Dum.	9 1 S. **Pașcĭ** Zach.	22 Sot. și Caius
Lunĭ	10 2 † **Pașcĭ** Pompil.	23 Albert
Marți	11 S. m. Antipatius.	24 **Mart George**
Merc.	12 C. Vasiliu	25 Marc. evang.
Joi.	13 Artimon	26 Cletus pp.
Viner	14 Sf. Martin	27 Peregrin
Sâm.	15 S. Aristarch Pad.	28 Vitalis m.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 20 Aprilie 1900.

Mĕsura séu greutatea	Calitatea.	Valuta în Kor.	fil.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	12	40
"	Grâu mijlociu . . .	11	80
"	Grâu mai slab . . .	11	40
"	Grâu amestecat . .	9	60
"	Sĕcară frumósa. . .	7	20
"	Sĕcară mijlociă. . .	6	80
"	Orz frumos	7	20
"	Orz mijlociu. . . .	6	80
"	Ovĕs frumos. . . .	5	20
"	Ovĕs mijlociu . . .	4	60
"	Cucuruz	8	60
"	Mălaiu.	8	40
"	Mazăre.	14	—
"	Linte	19	—
"	Fasole	8	80
"	Sĕmênță de in. . .	24	—
"	Sĕmênța de cânepă .	9	40
"	Cartofĭ.	2	80
"	Măzĕriche.	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	88
"	Carne de porc . . .	—	92
"	Carne de berbece. .	—	—
100 kil.	Sĕu de vită próspĕt .	50	—
"	Sĕu de vită topit. .	72	—

Cursul losurilor private

din 18 Aprilie 1900.

	cump.	vinde
Basilica	13.—	14.—
Credit	397.50	398.50
Clary 40 fl. m.	133.—	134.—
Navig. pe Dunăre.	—.—	—.—
Insbruck	65.—	67 —
Krakau	67.—	72.—
Laibach	48.50	49.—
Buda	134.—	136.—
Palffy	132.50	133.50
Crucea roșie austriacă . .	42 50	43 —
" " ung.	21 70	22.70
" " ital.	—.—	—.—
Rudolf	65 —	66.—
Salm	173.—	174 50
Salzburg.	59 50	60.50
St. Genois	182 —	184 —
Stanislau	130.—	—.—
Trientine 4½% 100 m. c. .	178.—	184.—
" 4% 50	80.—	—.—
Waldstein	178.—	184 —
" de 10 francĭ . . .	—.—	—.—
Banca h. ung. 4%	—.—	—.—

Bursa de Bucurescĭ

din 18 Aprilie n. 1900.

Valorĭ	Dobêndă	Scad. cup.	Cu banĭ gata
Renta amortisabilă	5%	Apr.-Oct.	93¾
" " Impr. 1892 . . .	5 "	Ian.-Iul.	95 —
" " din 1893 . . .	5 "	" "	95.—
" " 1894 int. 6 mil. .	5 "	Apr.-Oct.	—.—
" " Impr. de 32½ mil.	4 "	Ian.-Iulie	80 —
" " Impr. de 50 mil. .	4 "	" "	81.—
" " Impr. de 274 m. 1890	4 "	" "	81.½
" " Impr. de 45 m. 1891	4 "	" "	81.½
" " Im. de 120 mil. 1894	4 "	" "	81 ½
" " Impr de 90 mil. 1896	4 "	" "	— —
Oblig. de Stat (Conv rurale)	6 "	Mai-Nov.	—.—
" Casei Pensiunilor fr. 300	10	" "	—.—
" comunei Bucurescĭ 1883	5%	Ian.-Iul.	—.—
" " " din 1884	5 "	Mai-Nov.	—.—
" " " din 1888	5 "	Iun.-Dec.	—.—
" " " din 1890	5 "	Mai-Nov.	—.—
Scrisurĭ fonciare rurale . . .	5 "	Ian.-Iuli.	94.—
Scris. fonciare rurale din 1890	4 "	" "	79.—
" " urbane Bucurescĭ	5 "	" "	86¾
" " " Iași . . .	5 "	" "	80.—
Oblig. Soc. de basalt artificial	6 "	" "	—.—
	V. N.		
Banca Rom. ult. div. fr. 12.81	500	50 v.	—.—
Banca Nation. ult. div. 86.—	500	într. v.	2400
Banca agricolă	500	150 v.	341.—
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	într. v.	294 —
Naționala de asig. ult. div. lei 43	200	" "	461.—
Soc. bazalt artif. ult. div. lei 30	250	" "	— —
Soc. rom. de constr. ult. div. 15 l.	250	" "	—.—
Soc. rom. de hârtie ult. —.—	100	" "	—.—
„Patria" Soc. de asig. ult. 4 lei	100	" "	—.—
Soc. rom de petrol 1 em. u. d. 0	200	" "	—.—
" " " " 2 em. u. d. 0	1000	" "	—.—
Soc. de fur. militare u. d. 60 l.	300	" "	— —
„Bistrița" soc. p. f. hârtii 30 l.	1000	" "	—.—
Sociat. p. constr. de Tramays	200	" "	—.—
20 francĭ aur			—.—

Scompturĭ:

Banca naț. a Rom.	8%	Paris	3½
Avansurĭ pe efecte	9 "	Petersburg . .	5½
Casa de depunerĭ	6 "	Berlin	5½
Londra	5½	Belgia	4%
Viena	6%	Elveția	5%

Bursa de mărfurĭ din Budapesta

din 18 Aprilie n 1900

Sĕmințe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Grâu Bănățenesc	80	8 05	8.05
Grâu dela Tisa	80	8 —	8.25
Grâu de Pesta	80	7.95	8 10
Grâu de Alba-regala	80	7.90	8.05
Grâu de Bácska	80	—.—	—.
Grâu ung. de nord	80	— —	—.—
Grâu românesc	80	—.—	—.—

Sĕmințe vechĭ ori nouă	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Sĕcară		70—72	6 55	6 75
Orz	nutreț	60—62	6.25	6.45
Orz	de vinars	62.64	5 90	6. —
Orz	de bere	64.66	5.60	5.80
Ovĕs		39.41	5.—	5.90
Cucuruz	bănăț.	75	—	—
Cucuruz	altă soiu	73	—	—
Cucuruz	"		—.—	—.—
Hirișcă	"	—	5.—	5 30

Prețul pe 100 chilograme.

Productele	Soiul	Cursul dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungur.	—.—	—.—
—	transilvană	—.—	— —
—	bănățénă	—.—	— —
"	roșiă	— —	— —
Oleu de rap.	rafinat duplu	—.—	—.—
Oleu de in		—.—	—.—
Uns. de porc	dela Pesta	60.—	63 —
"	dela țéră	— —	— —
Slănină	svântată	50 —	50.50
"	afumată	58 —	59.—
Sĕu		—.—	—.—
Prune	din Bosnia în buțĭ	17 25	17 50
"	din Serbia în sacĭ	15 50	15.75
Lictar	slavon nou	18 50	19. —
"	bănățenesc	16 50	17.—
Nucĭ	din Ungaria		
Gogoșĭ	unguresci		
"	sĕrbescĭ		
Miere	brută	—.—	—.—
"	galbină strecurată	—.—	—.—
Céră	de Rosenau	—.—	—.—
Spirt	brut	—.—	—.—
"	Drojdințe de spirt	—.—	—.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 Aprilie 1900.

Renta ung. de aur 4%.	97.30
Renta de coróne ung. 4%. . . .	93.65
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	101.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½% .	99.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.60
Bonurĭ rurale ungare 4%	92.70
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	93.75
Impr. ung. cu premii	164.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin .	139.50
Renta de argint austr.	99.05
Renta de hârtie austr.	98.95
Renta de aur austr.	98.70
Losurĭ din 1860.	136.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară .	126.50
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	183.75
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	230.60
Napoleondorĭ	19.27

Mărcĭ imperiale germane	118.35
London vista	142.80
Paris vista.	96.40
Rente de coróne austr. 4% . . .	98.75
Note italiene.	90.50

Cursul pieței Brașov.

Din 20 Aprilie 1900.

Bancnota rom.	Cump. 19.—	Vênd.	19.06
Argint român.	Cump. 18.80	Vênd.	18.90
Napoleond'orĭ.	Cump. 19.20	Vênd.	19.26
Galbenĭ	Cump. 11.90	Vênd.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump. 259.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 118.20	Vênd.	118.30
Lire turcescĭ	Cump. 21.40	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	Vênd.	101.—

Têrgul de rîmătorĭ din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 17 Aprilie de 34,360 capete, la 18 Aprilie au întrat 979 capete și au eșit 132 capete, rĕmânênd la 19 Aprilie un numĕr de 35,207 capete.

Se notéză marfa **ungurésca**: veche grea dela 102—105 fil. marfă ungurésca tînĕră grea dela 110—112 fil. de mijloc dela 109—110 fil. ușóră dela 107—108 fil. Ung. de mijloc —.—.— fil. — **Sêrbéscă**: grea 109—110 fil., de mijloc 106—187 fil. ușóră: 107—108 fil. kilogram.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***

Redactor responsabil: ***Gregoriu Maior.***